

REFORMÁTUS HITTANOS ÉNEKGYŰJTEMÉNY

Általános iskola 1–8. évfolyam

REFORMÁTUS HITTANOS ÉNEKGYŰJTEMÉNY
ÁLTALÁNOS ISKOLA 1–8. ÉVFOLYAM

REFORMÁTUS HITTANOS ÉNEKGYŰJTEMÉNY

Az énekgyűjtemény az általános iskolák 1–8. évfolyama számára ajánlott, református hit- és erkölcsstan tantárgyhoz. Az énekgyűjtemény énekei az RPI játék- és zenetárában hanganyagként meghallgathatók és kottaként is letölthetők.

Elérhetősége: <https://rpi-jatekok.reformatus.hu>

Javasoljuk a nyomtatott énekgyűjtemény tanórai használatát az előző évfolyamok énekeinek ismétlésére, tanulására.

Az itt található énekek a Református Pedagógiai Intézet (RPI) hit- és erkölcsstan (1–8. évfolyam) tankönyvcsaládjában elérhető és a hittanoktatás számára válogatott énekek, amelyek gyermek és ifjúsági énekek, illetve a Református Énekeskönyv (RÉ21) énekei.

A szerzői jogokkal kapcsolatos adatok a hivatkozott énekeskönyvekben érhetők el.

Jelen kiadványunk csak oktatási célra használható, kereskedelmi forgalomba nem kerül. Digitális változatban letölthető az RPI oldaláról:

www.refpedi.hu

Összeállította: Református Pedagógiai Intézet, 2024.

ÁLDÁS, BÉKESSÉG! ISTENNEK DICSŐSÉG!

KEDVES HITTANOSOK!

Énekelni jó! Közösen énekelni pedig különösen izgalmas és jó! Ebben a gyűjteményben arra hívunk benneteket, hogy gyakoroljuk együtt azokat az énekeket, amelyeket az elmúlt években tanultunk!

Válasszátok ki a kedvenceiteket és kérjétek meg a hittanokatatókat arra, hogy énekeljeteek együtt az órákon!

Emlékeztetek még azokra az alapvető imádságokra, amelyeket az órán tanultatok? Itt olvashatjátok azt, hogy az énekléssel együtt imádkozzatok is minden óra elején és végén.

Áldott tanévet kívánunk Nektek!

Lelkipásztorotok, Hittanokatatótok

Óra eleji imádság:

„Jó Atyánk, Istenünk,
Te taníts bennünket!
Jézus Krisztus útján
vezesd a lelkünket!
Szentlelked ereje növelje
hitünket! Ámen.”

Óra végi imádság:

„Köszönjük, Istenünk,
hogy itt voltál velünk.
Kérünk,
Édesatyánk, vigyázz
mindig reánk.
Ámen.”

Mi Atyánk, aki a mennyekben vagy,
szenteltesd meg a te neved,
jöjjön el a te országod,
legyen meg a te akaratod,
amint a mennyben, úgy a földön is;
mindennapi kenyerünket
add meg nekünk ma,
és bocsásd meg vétkeinket,
miképpen mi is megbocsátunk
az ellenünk vétkezőknek;
és ne vígy minket kísértésbe,
de szabadíts meg a gonosztól;
mert tied az ország,
a hatalom és a dicsőség
mindörökké.
Ámen.

1. Mindenek meghallják

1. Min-de-nek meg-hall - ják és jól meg - ta - nul - ják,
 Kik se - ge - del - mü - ket nem Is - ten - től vár - ják:
 Nin-csen Is - ten nél - kül se - gít - ség és üd - vös - ség.

2. Ha nem az Úr Isten építi a házat,
 Ahány építője, mind hiába fárad.
 Nincsen Isten nélkül segítség és üdvösség.

3. Hogyha a városnak avagy háznak népét
 Nem az Isten őrzi, hidd el annak vesztét.
 Nincsen Isten nélkül segítség és üdvösség.

4. Csak hiába léssen reggel felkelétek
 Néktek, kik erősen Istenben nem hisztek:
 Nincsen Isten nélkül segítség és üdvösség.

5. Ekképpen történik mindnyájan tinetek,
 Munkával, bánattal kenyeret kik esztek:
 Nincsen Isten nélkül segítség és üdvösség.

6. Nagy könnyen az Isten mindent ad azoknak,
 Kik csak benne bíznak s hozzá fohászkodnak:
 Nincsen Isten nélkül segítség és üdvösség.

7. Mint a sebes nyilak az erős kezében,
 Erősek a hívek Isten kegyelmében:
 Nincsen Isten nélkül segítség és üdvösség.

8. Boldog, aki lelkét hittel erősíti,
 Minden ellenségét bizonynal meggyőzi:
 Nincsen Isten nélkül segítség és üdvösség.

2. Az Úr a pásztorom

1. Az Úr a pász-to-rom, jó pász-tor Ő.
2. Ha Ő a pász-to-rom, sem-mi sem árt.

Nyá-já-val ar-ra jár, a-mer-re vár-va vár
Tö-rő-dik én-ve-lem, vi-gyáz rám szün-te-len,

A for-rás hűs vi-ze, sa zöld me-ző.
Kö-ve-tem láb-nyo-mát min-de-nen át!

☞: Túrmezei Erzsébet

♪: H. L. Berger

📖: Dicsérvjétek az Urat! (1986.) – 10.

3. Jézus hív

1. Jé-zus hív, bár zúg, mo-raj-lik é-le-tünk vad ten-ge-re;

Halk hí-vá-sa tisz-tán hal-lik: „Jer, kö-vess, ó, jöjj i-de!”

2. Vedd a példát Andrástól, ki hallva hívó szózatot,
Hálóját se vonszoló ki: érte mindent elhagyott.

3. Jézus hív, hogy őt imádjad, megragad, hogy el ne ess,
Mert kísért öntelt világod: „Jöjj, engem jobban szeress!”

4. Ha nehéz az élet terhe, roskadozva hordom azt:
Bús orcám hozzá emelve, Jézusban lelek vigaszt.

5. Uram, hozzám légy kegyelmes, tedd tieddé szívemet,
Hadd lehessen engedelmes, néked élő gyermeked!

4. Én Istenem

SZ

Én Is - te - nem, jó A - tyám,
 Tu - dom, vi - gyá - zol re - ám.
 Kér - lek, áldj meg en - ge - met,
 Hadd le - gyek hű gyer - me - ked.

♩: Siklós József

♪: Draskóczy László

📖: Harangszó – 39.

5. Vihar zúg

SZ

1. Vi - har zúg a tó fe - lett,
 Hul - lá - mok - ból rak he - gyet;
 Ret - teg - ve a ha - lál - tól,
 Köl - tik Jé - zust ál - má - ból.

2. – Ébredj, Mester, állj elő,
 Karjainkban nincs erő;
 Még egynéhány pillanat,
 Ember itt meg nem marad.

3. – Ne féljeteK, itt vagyok,
 Veszni senkit nem hagyok;
 Szavamra a szél megáll,
 Elcsitul a zúgó ár.

4. – Kicsoda ez, hogy így szól,
 Szélnek, víznek parancsol?
 – Nem tesz ilyet senki más,
 Csak az Úr, a Messiás!

♩: Hamar István ♪: Törzsök Béla 📖: Dicsérjétek az Urat! (1986.) – 9.

6. Az ételért

sz

1.
Az é - te - lért,

2.
az i - ta - lért

3.
légy ál - dott, jó

4.
A - tyánk!

sz: Dr. Czakó Jenő

♪: Holland asztali imádság

📖: Dicséritek az Urat! (1986.) – 57.

7. Lakodalom készül

sz

La - ko - da - lom ké - szül Ká - na vá - ro - sá - ban,

Süt - nek - főz - nek, for - go - lód - nak mind a ház - ban,

Hí - va - ta - los Jé - zus is a la - ko - má - ra,

El - kí - sé - ri ti - zen - két hú - ta - nít - vá - nya.

2. Sok a vendég, s lám a bornak hamar vége!
Vizet hozat Jézus hat nagy köedénybe.
Csuda folytán a víz rögtön borrá válik
Sokkal több is, sokkal jobb is, mint a másik.

3. Hatalmáról így tett Jézus bizonytságot.
Hittek benne, látva ezt, a tanítványok.
Higgyed te is: nincs az Úrnál lehetetlen,
Bizalommal fordulj hozzá szükségedben!

sz: Siklós József ♪: Népi gyűjtés 📖: Jertek, énekeljünk! – 210.

8. Jövel Jézus

m

Jö - vel, Jé - zus, légy itt vé - lünk,
 Áldd meg, a - mit ad - tál né - künk,
 Ad - jad U - runk, hogy jól - es - sék,
 A Te ne - ved di - csér - tes - sék!

: Asztali imádság

: Népi gyűjtés

: Dicsőítések az Urat! (1986.) – 55.

9. Sűrű erdő mélyén

Parlando

d

1. Sű-rű er - dő mé - lyén ki - csi bá-rány bé - get.
 Te el - ve - szett bá - rány, Jé - zus ke - res té - ged.
 Meg - kér - di az er - dő min - den bok - rát, fá - ját:
 U - gyan me - lyik lát - ta sze - gény bá - rány - ká - ját?

2. Szúró tövis tépi,
 hull a vére érted,
 Te elveszett bárány,
 Jézus keres Téged.
 Mint Ő, a jó Pásztor,
 nem szeret úgy senki,
 Szegény báránykáját
 vérén is megmenti.

3. Engem keres Jézus,
 veszni nem hagy árván.
 Ha megtalál Jézus,
 hazavisz a vállán.
 Hív szerető szóval:
 Hol vagy, kicsi bárány?
 Megment engem Jézus
 hulló vére árán.

: Türmezei Erzsébet : Népi gyűjtés : Evangélikus énekeskönyv (1982.) – 537.

10. Áldd meg

1.

 Áldd meg, é - des Is - te-nünk,
 Á - men, Á - - - men,

2.

 Min - den - na - pi ke - nye-rünk!
 Á - men, Á - - - men,

3.

 Á - - - - men.
 Á - - - - men.

dallam: P. E. Ruppel, 1951 |
 szöveg: szóbeli hagyomány |
 RÉ 677

11. Dicsőség mennyben az Istennek

1. Di - cső - ség mennyben az Is - ten - nek!
 Di - cső - ség mennyben az Is - ten - nek!

Az an-gya-li se-re-gek Ví-gan így é - ne-ke-nek:

Di - cső - ség, di - cső - ség Is - ten - nek!

2. Békesség földön az embernek!
 Békesség földön az embernek!
 Kit az igaz szeretet a Jézushoz elvezet,
 Békesség, békesség embernek!

3. Dicsérjük a szent angyalokkal,
 Imádjuk a hű pásztorokkal!
 Az isteni Gyermecket, ki minket így szeretett,
 Dicsérjük, imádjuk és áldjuk!

4. Ó, Jézus! Ne vess meg be nnünket,
 Hallgasd meg buzgó kérésünket!
 Jászolodnál fogadjuk, hogy a vétkeket elhagyjuk,
 Ó, Jézus, ne vess meg: hallgass meg!

5. Dicsőség az örök Atyának
 És értünk született Fiának,
 Mindkettő Szentlelkének, áldások kútfejeknek:
 Dicsőség, dicsőség Istennek!

szöveg: Simon J., 1931 | dallam: Eger, 1855 | RÉ 419

12. Úrnak szolgái

1. Úr - nak szol - gá - i mind - nyá - jan,

Áld - já - tok az U - rat ví - gan,

Kik az ő há - zá - ban éj - jel

Vi - gyáz - ván, vagy - tok hű - ség - gel.

2. Felemelvén kezeteket,
Dicsérjétek Istenteket,
Szívből néki hálát adván,
Őt áldjátok minduntalan!

3. Megáldjon téged az Isten
A Sionról kegyelmesen,
Ki teremtette az eget,
A földet és mindeneket!

szöveg: Th. de Bèze

fordítás: Szenci Molnár A.

dallam: L. Bourgeois, Genf, 1551

RE 134

13. Tágas mezőn

1. Tá - gas me - zőn e - zer - nyi nép,

Tar - kál - lik tő - lük mind a rét.

Hall - gat - ják Jé - zus mit ta - nít,

Sze - műk - be' fény, szí - vük - be' hit.

2. Megéhezett a nagy sereg.
Így szól egy kedves kis gyerek:
„Van nálam két hal, öt kenyér!”
De ennyi népnek az mit ér?

3. Jézus kezébe fogja hát,
És áldja érte az Atyát:
„Ötezer száznak oszthatok
Abból, mit egy gyerek hozott!”

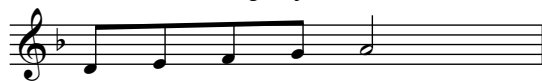
4. Jézus kezéből átvesszik,
Mindenki bőven jóllakik.
Bármilyen kevés úgy lesz elég,
Ha ma is Jézus osztja szét.

sz.: Siklós József : Népi gyűjtés : Dicsérjétek az Urat! (1986.) – 7.

14. Szívünk zengje

1. Szí - vünk zeng - je már:

Jé - zus er - re jár!

É - gi bé - ke, fény kí - sé - ri

Fény - lő nap - su - gár

2. Engem is szeret,
Téged is szeret
Mennyszágból érettem a
Földre érkezett.

3. Higyj, és ad neked
Tiszta, új szívet,
Hogyha bűnös szívedet ma
Őelé viszed.

és : Füle Lajos

: Dicsérvjétek az Urat! (1986.) – 60.

15. Örvendezz

1. Ör-ven-dezz, ör-ven-dezz, min-den nép,

Vidd a hírt, vidd a hírt szer-te-szét:

Jé-zus le-győz - te a sí-rok éj - je - lét.

2. Sziklakő, sziklakő nincsen ott
Szólanak, szólanak angyalok:
Húsvét hajnalán Jézus feltámadott!

3. Él az Úr, él az Úr, mit se félj,
Benne higgy, benne higgy, jót remélj:
Jézust meglátja mind, aki hitben él.

4. Mondjunk hát, mondjunk hát éneket,
Hirdessék, hirdessék mindenek:
Jézus által nyerünk örök életet.

és: Jobbágy István és Hamar István : Huszita dallam : Dicsérvjétek az Urat! (1986.) – 33.

16. Mondjatok dicséretet

1. Mond - ja - tok di - csé - re - tet,

Ke - resz - tyé - nek, az Úr Is - ten - nek,

Szent - sé - ges tisz - te - le - tet

Ad - ja - tok ő ne - vé - nek.

2. Örvendjete őneki
Igaz isteni buzgóságban,
Mert köztetek lakozik
Az Anyaszentegyházban.

3. És ő megalégíti
Lelketeket lelki kenyérrel;
Biztat ő igéjével
Édes ígéréttel.

4. Szent, Uram, a te neved,
Szent vagy te a magas mennyekben,
Szent vagy és rettenetes
Minden nemzetségekből.

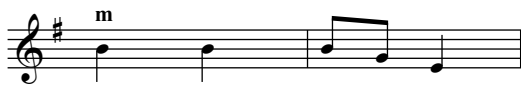
5. Tégedet illet, Uram,
Mi tiszteletünk, hálaadásunk,
A mi gyülekezetünk,
Ünnepet szentelésünk.

6. Hála legyen tenéked,
Hogy megjelentéd te magadat,
Hogy megértettük, Uram,
A te akaratodat.

7. Dicséret és dicsőség
Légyen tenéked magasságban,
Dicséret és tisztesség
Az Anyaszentegyházban.

szöveg: Bártfa, 1593 | dallam: Debrecen, 1774
| RÉ 281

17. Áldjuk az Urat

1. Áld - juk az U - rat

Most és ö - rök - re,

Di - csér - jé - tek min - den mű - vét,

Ál - dás ö - vez - ze.

2. Isten erejét
Látja minden nép
Napkeltétől napnyugtáig
Áldott ez a név.

3. Trónja a nagy ég,
Mégis lehajolt
Ki olyan, mint a mi Urunk?
– Porból fölkarolt.

6. Áldjuk az Atyát,
Krisztust, egy Fiát,
Áldjuk együtt a Szentlelket,
Szívünk vigaszát.

18. Dicsérjétek az Urat

1. Di - csér - jé - tek az U - rat,
Mert ő jó - ked - vet mu - tat,
És az ő ke - gyes - sé - ge
Meg - ma - rad mind - ő - rök - re.

4. Minden őt magasztalja,
Mert ő Uraknak Őra,
És az ő kegyessége
Megmarad mindörökre.

12. Megemlékezék rólunk,
Látván nyomorúságunk,
És az ő kegyessége
Megmarad mindörökre.

13. Ellenségünk kezéből
Megmenté jőkedvéből,
És az ő kegyessége
Megmarad mindörökre.

14. E földön minden testet
Táplál és bőven éltet,
És az ő kegyessége
Megmarad mindörökre.

15. Áldjátok az Úr Istent
Minden népek naponként,
Mert az ő kegyessége
Megmarad mindörökre.

19. Minden teremtett

d

Min - den te - rem - tett ál - la - tok
 Mind ad - jon há - lát Is - ten - nek,

Az Úr Is - tent áld - ják.
 Ki él e földön - lenn,

Né - ki sok - e - zer an - gya - lok
 Mint menny - ben an - gyal - se - re - gek

„Szent, szent, szent” azt mond - ják.
 Őt zen - gik szün - te - len!

*P. Gerhardt - Debrecen 1756. (Varjas János ?) / Túrmezei Erzsébet (2.vszk.) |
 J. Crüger | Krisztus az énekem 769. ének*

20. Harang szava

m

1. Ha - rang sza - va, hogy - ha szól,
 Tu - dom, hogy hív en - gem,
 A temp - lom - ban Is - te - nem
 Di - csé - re - tét zen - gem.

2. Az ígére figyelek,
 Ajkamon az ének
 S velem marad Jézusom,
 Amikor kilépek.

✍: Siklós József

♪: Draskóczy Balázs

📖: Harangszó - 14.

1. Vezess, Jézusunk

szöveg: N. L. Zinzendorf | fordítás: Vargha Gy.-né
dallam: A. Drese, 1698 **290**

1. Ve-zess, Jé-zu-sunk, Vé-led in-du-lunk.

Küz-de-lem-re hív az é - let,

Hadd kö-ves-sünk ben-ne té - ged;

Fog-jad a ke-zünk, Míg meg-ér-ke-zünk.

2. Adj erős szívet,
Hogy legyünk hívek.
És ha terhet kell viselnünk,
Panaszt mégsem ejt a nyelvünk;
Rögös bár utunk, / Hozzád így jutunk.

3. Sebzett szívünk majd
Mikor felsóhajt,
Vagy ha másért bánat éget,
Adj türelmet, békességet,
Reménytel teli / Rád tekinteni.

4. Kísérd lépteink / Éltünk végéig,
És ha roskadozva járunk,
Benned támaszt hadd találunk,
Míg elfogy az út,
S mennyben nyit sz kaput.

2. Kegyelmes Isten, kinek kezében

szöveg: Kádár F. **240**
dallam: népi gyűjtés, Nyitra m.

1. Ma-gasz-ta-lunk é - gi fény - nél,

Ál-dunk, U-runk, mert szen-ved - tél,

Hir - de-tünk, mert fel - tá - mad - tál,

Ir - gal - ma - san meg-men-tet - tél.

2. Add meg énnékem én reménységem szerint való jódat!
Áldd meg fejemet, ki bízik benned, viselj gondomat!

3. A szép harmatot miként hullatod tavasszal virágra,
Sok jódat, Uram, úgy hullasd reám, te régi szolgádra.

4. Hogy mind holtomig szívem legyen víg, téged magasztalván,
Mindenekelőtt s mindenkifölött szent nevedet áldván.

3. Itt van Isten köztünk

225 szöveg: G. Tersteegen, 1729 | fordítás: Csomasz Tóth K.
dallam: J. Neander, 1680

1. Itt van Is - ten köz - tünk, jer - tek öt i - mád - ni,
Itt van a kö - zé - pen, minden csendre tér - ve

Hó - do - lat - tal e - lé áll - ni, Az, a - ki hir - de - ti
Ó - e - lőt - te hull - jon térd - re.

S hall - ja itt az i - gét: ad - ja né - ki szí - vét!

2. Itt van Isten köztünk: Ó, kit éjjel-nappal / Angyalsereg áld s magasztal. / Szent, szent, szent az Isten! Néki énekelnek / A mennyei fényes lelkek. / Halld, Urunk, szózatunk, / Ha mi, semmisségek áldozunk Tenéked!

3. Csodálatos Felség, hadd dicsérlek Téged: / Hadd szolgáljon lelkem Néked! / Angyaloknak módján színed előtt állván, / Bárcsak mindig orcád látnám! / Add nekem mindenben / Te kedvedben járnom, Istenem, Királyom!

4. Általjárász Te mindent; rám ragyogni engedd / Életadó, áldott Lelked! / Mint a kis virág is magától kibomlik, / Rá, ha csöndes fényed omlik: / Hagyj, Uram, vidáman / Fényességéd lát - nom, s országod munkálnom!

5. Egyszerűvé formálj belső-, lelkiképpen, / Békességben, csöndességben. / Tisztogasd meg szívem: tisztaságod lássam / Lélektben és igazságban. / Szívemmel, lelkemmel / Szállhassak sasszárnyon: csak Te légy világom!

6. Jöjj, és lakozz bennem: hadd legyen már itt lenn / Templomoddá szívem-lelkem! / Mindig közel lévő, jelentsd magad nekem, / Ne lakhasson más e szívben; / Már itt lenn mindenben / Csakis Téged lásson, leborulva áldjon!

4. Indulj, ne késs

H7 Em H7 Em D G D Em H
m szí
1. 2.

In - dulj, ne késs, hisz vár a fel - a - dat te - rád!
Ne várj, ha az Úr szól: Menj!

C E7 Am G H7 Em H7 Em A7 H7 Em

A kánont 10 szólam - ban is lehet énekelni, minden ütem felütésén belépve. Ká - non éneklése esetén a H7 Em akkordok ismétlődnek.

5. A naini ifjút

Capo3 Am F

1. A na - i - ni if - jút

D E

Ha - lál el - ra - gad - ta,

F D7

E - gye - dül ma - radt már

G Am

Öz - vegy é - des - any - ja.

☞: Jobbágy István

♪: Népi gyűjtés

📖: Harangszó - 26.

🎸: Draskóczy Balázs

2. Siratja, siratja Kicsi város népe, Viszik és kísérik Temető kertjébe.

3. Az Úr Jézus éppen A várost eléri, Az özvegyet szánja: „Ne sírj” – mondja néki.

4. A koporsót akkor Megérinti karja, És a fiú fölkél, Szóra nyílik ajka.

5. Általveszi anyja, S dicsőítik Istent, Nain városában Hogy ily csodát mívelt.

6. Hisszük, hogy halálunk Annyi, mint egy álom, Mert Jézus feltámaszt, Úr ő a halálón!

6. Egy vak meghallja

Em Em D C H7

1. Egy vak meg - hall - ja mesz - szi - ről a so - ka - ság za - ját, Oly

Em D C H7 Em

ré - gen hív - ja, vár - ja Jé - zust, Dá - vid - nak Fi - át.

2. Míg körülötte zúg a nép, ő kiált szüntelen:
„Ó Názáreti, szánj meg engem, nyisd meg a szemem!”

3. „A hit megtartott tégedet, menj békével tovább!” –
Szólt Jézus, és boldogan követte lábnyomát.

4. A hit szemünket nyitja meg, – ó Urunk, adj hitet,
Hogy szemlélhessük mindörökre dicsőségedet!

☞: A. Frostenson – Rezsényi László

♪: T. Sörenson

📖: Harangszó - 31.

🎸: Draskóczy Balázs

7. Betlehemi csillag

Capo3 D G D

1. Bet-le - he - mi csil - lag cso - da fényt ád,
 Hir-de - ti az ég, s föld nagy Ki - rá - lyát,
 Böl - csek és pász - to - rok,
 Hm Fiszm
 Böl - csek és pász - to - rok
 Em A D
 Öt i - mád - ják.

2. Maga a nagy Isten jött a földre,
 Hogy a bűn hatalmát eltörölje,
 Megvan a győzelem,
 Megvan a győzelem
 Mindörökre.

3. Nem idegen többé már az ember,
 Átölelte Isten kegyelemmel:
 Mindnyájan jöjjetek,
 Mindnyájan jöjjetek
 Nagy örömmel!

♫: Kádár Ferenc ♪: Népi gyűjtés ☒: Krisztus az éneke - 699. ♪: Draskóczy Balázs

8. Főember az úton

Capo3 D G D

1. Fő - em - ber az ú - ton, ko - csi ráz - za,
 A ke - zé - ben nyit - va Bib - li - á - ja,
 Ám - de nem ért - he - ti,
 Hm Fiszm
 Nincs, a - ki azt ne - ki
 Em A D
 Ma - gya - ráz - za.

2. Küld az Isten Lelke magyarázót,
 A kincstárnok látja: Fülöp áll ott!
 – Az írás úgy tanít, Az, kiről szó van itt:
 Te Megváltó!

3. Amikor az úton vízhez érnek,
 A szerencsén így szól: „Keresztelj, meg!”
 – Szállj reám, Szentlélek,
 Tarts meg, amíg élek
 Keresztyénnek!

♫: Siklós József ♪: Népi gyűjtés ☒: Dicsérjétek az Urat! (1986) - 12. ♪: Draskóczy Balázs

9. Imádkozatok és buzgón kérjete!

szöveg: Victor J., 1901
dallam: Tinódi Lantos S., 1546 **334**

1. „I - mád - koz - za - tok és buz - gón kér - je - tek!”
Bű - nös vol - tun - kért, U - ram, ó, ne vess meg!
Tisz - ta szí - vet és Szent - lel - ket adj né - künk,
Hall - gass meg Fi - ad ne - vé - be', ha ké - rünk.

2. „Keressetek buzgón és megtaláltok!”
Téged keresünk, Uram: hogy bűn s átok
Erőt ne vegyen mirajtunk, légy nekünk
Égi utunk, igazságunk, életünk!

3. „Zörgessetek buzgón Isten ajtaján!”
Elfáradtunk, Uram, e világ zaján;
Ó, nyisd meg az égi béke szép honát,
Add, hogy zenghessünk örök halleluját!

10. Örvendezetek az erős Istennek!

1. Ör - ven - dez - ze - tek Az e - rős Is - ten - nek! É - ne - kel - je - tek
Di - csé - re - te - ket, Szép é - ne - ke - ket Já - kób Is - te - né - nek!

2. Szép dicséret
Néki mondjon minden!
Lantokban őtet
És citerákban
Dicsérjük vígan
Néki zengedezvén!

3. Most ez új hóban (évben)
Néki örvendezzünk
Trombitaszóban!
Rendelt időnkben,
Víg ünnepünkben
Illik énekelnünk!

∞: Th. de Bèze – Szenci Molnár Albert

(81. zsoltár)

♪: Genf, 1562

📖: Ref. énekeskönyv – 81.

🎵: Vad Péter Zsigmond

11. Szólt az Isten egykor

Hm - G D

1. Szólt az Is - ten egy - kor: „Áb - ra - hám!

E G A Hm

In - dulj el, s u - tad biz - zad rám!

D A Hm Fis7

Ál - dott lesz, ki jót tesz vé - led,

Hm A D A

Á - tok sújt - ja el - len - sé - ged;

Hm - G D

Nagy és e - rős nép - pé tesz - lek még,

Em Hm Fis7 Hm

Ben - ned meg - ál - da - tik min - den nép!”

2. Elindult e szóra Ábrahám,
Ment és ment át a nagy pusztán.
Hosszú útját hittel járta,
Míg el nem ért Kánaánba;
Iránytűje volt az Úr szava,
S hú útítársa az Úr maga.

3. Hívök példaképe, Ábrahám,
Én is bár utad járhatnám!
Hív az Úr már régen érzem,
Most itt állok útra készen;
Kezed, Uram, hitben megfogom,
És rád bízom a holnapom.

♫: Hamar István

♪: J. Vit

📖: Dicsérvjétek az Urat! (1986)

🎵: Draskóczy Balázs

12. A sötétség szűnni kezd

1.

1. A sö - tét - ség szűn - ni kezd már,

2.

Az a csil - lag el - jő hoz - zánk,

3.

Vé - get ér a gyász, a só - haj - tás.

2. Ahol az a csillag kigyúl,
A többi mind elhalványul,
Őelőtte minden térdre hull.

3. Ahol annak fénye árad,
A halálból élet támad,
A gonosznak híre sem marad.

4. Ébredj föl hát, aki alszol,
Támadjál föl a halálból,
S fölragyog majd néked a Krisztus.

♫: Pálhegyi D.

♪: karácsonyi kolinda
RÉ 391

Az ének háromszólamú kánonban is énekelhető. Belépés soronként.
Kánonban a kíséret végig ütemenként: Dm G

13. Jézusunknak életében

D - D - D Em A D

sz

Jé - zu - sunk - nak é - le - té - ben ti - zen - ket - tő ta - nít - vá - nya volt.

D - D - D Em A D

És Ő ma is itt jár köz - tünk, fi - gyel - jünk Rá, min - ket szó - lít most:

G D G D G A

A - kit én el - hí - vok, az lesz az én ta - nít - vá - nyom, gye - re ve - lem *Pan - ka* *!

* más névvel is énekelhető

Fogyó-gyapodó játék. A gyerekek körben járnak és éneklük az első két sort. Eközben egy gyermek – Jézus – a körön kívül megy, ő éneklük a dallamot a 3. sortól. Mikor az ének végére ér, annak a gyermeknek a nevét éneklük, akihez éppen odaért, megfogja a kezét, és most már ketten mennek körbe tovább, miközben a társaság újakezdi az éneket. Minden dallam végén újabb gyermek csatlakozik a menethez, míg a körben állók el nem fogynak.

♩: és ♪: Draskóczy Balázs 📖: Harangszó – 34.

14. Ki az Istent szereti

D G A

d

1. Ki az Is - tent sze - re - ti,

D Em Fiszm Hm

Tör - vé - nye - it ked - ve - li,

C Am D Em

Ma - gát Is - ten - re bíz - za,

A D A7 D

Se - gít - sé - gül Őt hív - ja.

2. Ki az Istent szereti
Ösvényeit keresi,
Megtalálja az utat,
Üdvösségre így juthat.

3. Ki az Istent szereti
A Szentlélek vezetli,
Erőt nyer az mindenre
Eljut a győzelemre.

♩: Ecsedy Aladár
♪: Draskóczy László
📖: Harangszó – 44.
♩: Draskóczy Balázs

15. Maradj velem, mert mindjárt este van

705 szöveg: H. F. Lyte, 1847 | fordítás: Áprily L.
dallam: *Eventide*, W. H. Monk, 1861

1. Ma - radj ve-lem, mert mind-járt es - te van,
Nő a ső - tét, ó, el ne hagyj, U-ram;
Nincs sen-kim, és a vi-gaszt nem le-lem,
Gyá - mol-ta-lan-nal, ó, ma - radj ve - lem.

2. Kis életem fut s hervadásba hull, / Bú lesz a vígság, fényesség fakul,
Csak változást és romlást lát a szem; / Változhatatlan, ó, maradj velem.

3. Minden múló perc Hozzád visz közel, / Kegyelmed űzi kísértőmet el,
Nincs más vezérem, nincs más Mesterem, / Fényben, borúban, ó, maradj velem.

4. Ellenség ellen áldásod fedez, / A könny nem sós, a kór is könnyű lesz,
Sír, halálfullánk, hol a győzelem? / Győztes leszek, csak légy, Uram, velem.

5. Hunyó szemembe véd kereszteted, / Ködöt foszlata láttasd szent eged.
Föld árnya fut, menny fénye megjelen: / Halálban is Te légy, Uram, velem.

16. Az Úr Jézus szenvedése

Em C G
1. Az Úr Jé - zus szen - ve - dé - se:
Cmaj7 D Em
Bű - nő - sök - nek üd - vös - sé - ge.

2. Mikor eljött amaz óra,
Előlépett árulója.

3. Míg a főpap kivallatta,
Tanítványa megtagadta.

4. Büszke császár helytartója
Nem mert lenni pártfogója.

5. Leköpdösték, csúffá tették,
Keresztfára feszítették.

6. Ő még ott is azért esdett:
Bűnösöknek kért kegyelmet.

7. Értünk vállalt ennyi sok kint,
Meváltottak, áldjuk Őt mind!

17. Szent, szent, szent a Seregeknek Ura!

A D f#m D A D A
D A f#m D D f#m

Szent, szent, szent a Se-re-gek-nek U-ra! Tel-jes mind a szé-les

f#m em7 F# hm7 G/H A D
G A7 hm G G/A D

föld az ő di-cső-sé - gé - vel! Á - - - men.

♫: Ézsaiás 6,3 ♪: Középkori dallam 📖: 1948-as Ref. énekeskönyv - 176. 🎵: Vad Péter Zsigmond

18. Ment egy ember

d

1. Ment egy em - ber Je - ri - kó - ba al - ko - nyat e - lőtt.

Jött egy rab - ló, le - ü - töt - te, ki - fosz - tot - ta őt.

Szí - ve a - lig ver, Csak sír, ott he - ver;

Se - gí - ti - e bár - ki majd a vé - res szen - ve - dőt?

2. Arra megy egy szívtelen pap, rá sem hederít.
Társa is jön nemsokára, de ő sem segít.
„Úgy éget a seb, És már este lett,
Ha így hagynak éjszakára, elpusztulok itt.”

3. Egy idegen vándor végre nyújtja a kezét,
Borral mossa, és olajjal bekeni sebé, Karjára
veszi, Szamarára fölteszi,
Egy közeli fogadóba viszi betegét.

4. Ha látod, hogy körülötted bárki bajban van,
Sose mondd, hogy nem érdekel, folytatom utam!
Jézus szava ez: Tégy jót, ha tehetsz!
Aki segít másokon, csak az él boldogan.

♫: Siklós József
♪: Népi gyűjtés
📖: Harangszó - 27.
🎵: Draskóczy Balázs

19. Mindenkoron áldom az én Uramat

157 Zsolt 34
szöveg: Sztárai M., Komjáti, 1574 | dallam: Debrecen, 1778

1. Min-den-ko-ron ál-dom az én U - ra - mat,
Ki - től vá-rom én min-den ol - tal - ma - mat.
Ben-ne ve-tem min-den bi - zo - dal - ma - mat;
Min-den-ko-ron di-csé-rem mint U - ra - mat.

2. Igen vidag és örvendez én lelkem,
Az Istennek segedelmét hogy kérem,
Nyomorultak meghallják, azt örömdem,
Vigadjanak Istenben, arra intem.

3. Én, mikoron Istenhez kiáltottam,
Kegyelmesen tőle meghallgattattam,
Őáltala hamar megszabadultam,
Háborúságimban is megtartattam.

4. Lám, Istennek angyala mind tábort jár,
Az istenfélő emberek körül jár.
Az Istentől azért ki oltalmat vár,
Útjaiban mindenütt az nagy jól jár.

5. Segítségül azért Istent hívjátok,
Ő jóvoltát kóstoljátok, lássátok!
Igen nagy, jó, azt bizonytal tudjátok:
Benne bízó emberek mind boldogok.

6. Valámíglén élsz ez árnyékvilágban,
Szántszándékkal ne élj a gonoszságban,
Sőt, életed foglaljad minden jóban,
Hogy lakozzál Istennek oltalmában.

7. Sok jók közt a békességet szeressed,
És éltedben mindenkor azt keressed;
E világnak békességét ne nézzed,
Az ördöggel ne légyen közösséged.

8. A felséges Isten szemei vannak
Igazakon, kik csak őbenne bíznak;
Mindazok, kik tőle oltalmat várnak,
Kérésükben mindig meghallgattatnak.

9. Igen közel az Úr Isten azoknak,
Töredelmes szívvel akik óhajtnak;
Alázatos lélekkel akik járnak,
Sok ínségből bizton megszabadulnak.

20. Ó, Ábrahám Ura

szöveg: D. ben Judah után Th. Olivers, 1770 | fordítás: Victor J., 1901
dallam: *Leoni*, jigdaldallam alapján M. Lyon, 1770 **797**

1. Ó, Áb - ra - hám U - ra, Hadd áld - juk szent ne - ved,
Mert min - den - ha - tó vagy és ö - rök sze - re - tet.
Nagy Is - ten a ne - ved, Ezt vall - ja föld és ég,
Csak té - ged il - let tisz - te - let és di - cső - ség.

2. Ó, Ábrahám Ura, Ím, hallom szent szavad;
Csak azt az üdvöt keresem, mit kezded ad.
A múltó földi jót És vágyát elhagyom,
S őt választom, ki őrizöm és pásztorom.

3. Ó, Ábrahám Ura, Szent kegyelmed nekem
Az én örömöm, utamon ez vezessen.
Te barátod lettem, Én Istenem te vagy:
Tarts meg a Jézus vééréért, és üdvöt adj!

4. Megesküvél, Uram, És igédben bízom,
Hogy égbe viszed gyermeked sasszárnyakon.
Meglátom Jézusom, És áldom hatalmát,
Szent kegyelmének éneklek halleluját.

1. Jézus, nyájas és szelíd

724 szöveg: G. R. Prynne, 1858 | fordítás: Csomasz Tóth K.
dallam: *Glenfinlas*, K. G. Finlay, 1925

1. Jé-zus, nyá-jas és sze-líd, Láss meg en-ge-met,
Hall-gas-sad meg, hú Meg-vál-tóm, gyer - me-ke - det!

2. Bűnöm láncát oldja fel Kegyelmed s a hit;
Törjed össze balga szívem bálványait!

3. Szabadságot adj nekem És tiszta szívét,
Vonj magadhoz, Jézusom, hogy járjak veled!

4. Vezess engem utadon: Magad légy az út,
Melyen lelkem a halálból életre jut.

5. Jézus, nyájas és szelíd, Láss meg engemet:
El ne engedd, hú Megváltóm, már kezemet!

2. Amit szeretnétek

A - mit sze - ret - né - tek, hogy az em - be - rek
Ti - ve - le - tek ép - pen cse - le - ked - je - nek,
Úgy te - gye - tek min - dig ti is ö - ve - lük,
Er - re ta - nít Jé - zus, drá - ga Mes - te - rünk.

✍: Vizi István (Mt 7,12)

🎵: Draskóczy Balázs

3. Jöjjetek Krisztust dicsérni

szöveg: P. Gerhardt, 1667 | fordítás: Áprily L. 417
dallam: *Quem pastores laudavere*, latin-német ének, 14. sz.

1. Jöj - je - tek Krisz - tust di - csér - ni,
Bí - zó szív - vel hoz - zá tér - ni,
É - ne - kek - kel zeng - ve kér - ni,
Krisz - tus né - pe, jöj - je - tek.

2. Bűn, pokol már búban éljen, / Ördögöt hadd ölje szégyen,
Üdvösségünk szent ölében / Már levetjük mind a bűt.

3. Küldte Őt az Úr kegyelme / Öröklétre, győzelemre,
Hogy szívünket felemelje / Boldogságos ég felé.

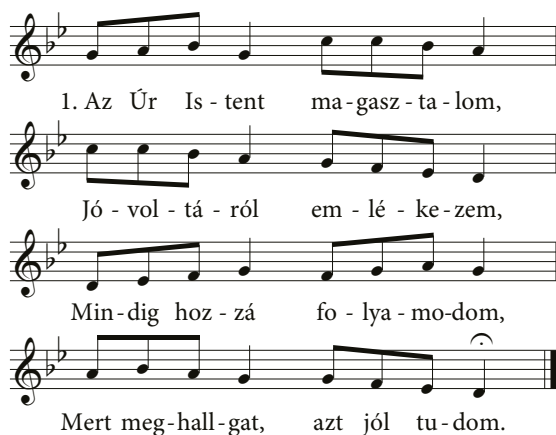
4. Irgalommal szánva minket, / Nagy jósága ránk tekintett,
Ördögcsalta bús szívünket / Mennymagasból látni jött.

5. Áldott óra, boldog óra, / Nagy hitünknek meghozója,
Ajkunk zengő hálaszóra / Nyílik, édes Jézusunk.

6. Jászol-ölben drága Gyermekek, / Ég felé vigyen kegyelmed,
Hol dicsérve énekelnek / Édes hangú angyalok.

4. Az Úr Istent magasztalom

170 Zsolt 77
szöveg: Németi F., 1565 előtt | dallam: Debrecen, 1774

1. Az Úr Is - tent ma - gasz - ta - lom,
Jó - vol - tá - ról em - lé - ke - zem,
Min - dig hoz - zá fo - lya - mo - dom,
Mert meg - hall - gat, azt jól tu - dom.

3. Kiterjesztvén kezeimet, / Kiáltottam Istenemet,
Be sem hunytam szemeimet; / Nem leltem sehol helyemet.

5. Nagy erősen, igaz hittel, / Magam Isten beszédével,
Kegyelmes ígéréttel, Bátorítám / Szentlelkével.

7. Kezeidnek karjaiban, / Élet, halál birtokodban,
Megmutatád, hogy markodban, / Vagyon minden oltalmadban.

8. Erős vitéz mint népeit, / Az ember ő két szemeit,
Mint jó pásztor ő juhait: / Úgy oltalmazza híveit.

9. A híveknek számuk vagyon, / Nevük nála írva vagyon,
Hajuk szála számon vagyon: / Rájuk gondja van oly nagyon.

10. Ne félj azért háborúdban, / Ó, én lelkem, nyavalyádban;
Erős légy bizodalmodban, / Mert vagy Isten oltalmában.

5. Kész az én szívem

Szabadon

Dm C F

1. Kész az én szí - vem, Is - te - nem,

Gm A Dm

vedd U - ram, ál - dó é - ne - kem.

Feszesen

G F B

Éb - redj lel - kem, hár - fám, ci - te - rám,

C Am Dm

éb - resz - tem a haj - nalt fu - vo - lán!

2. Szívemet hála járja át, hirdetem Isten nagyságát. *Ébredj, lelkem...*
3. Hűséged oly nagy, mint az ég, jószágod árad szerteszét. *Ébredj, lelkem...*
4. Szent kezed hogyha nem kísér, emberi nagyság mit sem ér. *Ébredj, lelkem...*
5. Te vezesd minden léptemet, büntől, bajtól védjen jobb kezed. *Ébredj, lelkem...*
6. Fény alkotója, Istenünk: Szentháromság, áldjon életünk! *Ébredj, lelkem...*

♫: Dr. Kerekes Károly gyűjteményéből ♪: Népi gyűjtés 📖: Népdal-zsoltárok – 108. zsoltár

6. Szabadításod öröme

Hm E Hm

1. Sza-ba - dí - tá - sod ö - rő - me Jár - jon át e - rő - vel!

A D A Hm

Á - rad - jon ki Lel - ked, Bo - rít - son el tűz - zel!

Hm E Hm

2. Hal - le - lu - ját ki - ált - sunk Fel - tá - madt U - runk - nak!

A D A Hm

Zeng - jen ö - rök - ké a da - lunk Győz - tes Ki - rá - lyunk - nak!

és ♪: Szabó András

7. Isten szíven megpihenve

szöveg: N. L. von Zinzendorf, 1725 | fordítás: Thaly L.
dallam: Bamberg, 1732

821

1. Is - ten szí - vén megpi - hen - ve forrjon szívünk egy - be hát,
Hitünk kar - ja úgy ö - lel - je é - des Meg - vál - tón - kat át!

Ő fe - jünk, mi né - ki tag - ja, Ő a fény, mi szí - ne - i;

Mi cse - lé - dek, ő a gaz - da, Ő mi - énk, ö - vé - i mi.

2. Szeretben összeforrva, egy közös test tagjai,
Tudjuk egymásért harcolva, ha kell, vérünk ontani.
Úgy szerette földi nyáját s halt meg értünk jó Urunk;
Fájna néki, látva minket, hogy szeretni nem tudunk.

3. Nevelj minket egyességre, mint Atyáddal egy te vagy,
Míg eggyé lesz benned végre minden szív az ég alatt;
Míg Szentlelked tiszta fénye lesz csak fényünk és napunk,
S a világ meglátja végre, hogy tanítványid vagyunk.

8. Jairus sír

d

1. Jairus sír, be-teg a le - á - nya,

Jé - zust jaj, de na - gyon vár - ja:

„Fek - szik sze - gény - kém az á - gyon,

Mes - ter, gyó - gyítsd meg a lá - nyom!”

2. Jézus a küszöbön átlép,
„Késő!” – jajgat már a háznép –
„Meghalt, a szíve sem dobban!
Mért is nem siettél jobban?!”

3. Jézus szól nagy szeretettel:
„Lányka, néked mondom, kelj fel!”
És e szóban hatalom van:
Fel is ül a lányka nyomban.

✍: Siklós József

♪: Népi gyűjtés

📖: Dicsérvétek az Urat! (1986.) – 8.

9. Hol az Úr Jézus jár

d

1. Hol az Úr Jé - zus jár,

A go - nosz meg - hát - rál.

Bé - na moz - dul, vak is lát már,

Hol az Úr Jé - zus jár.

2. Ahol Ő a gazda,
Senkinek nincs gondja:
Javait nagy bőven osztja,
Ahol Ő a gazda.

3. Aki hisz Őbenne,
Követvén mindenbe’,
Vele együtt lesz a menybe’,
Aki hisz Őbenne.

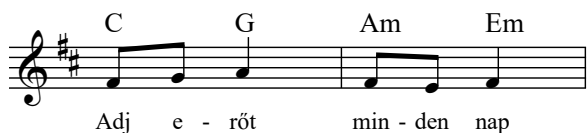
✍: Hamar István

♪: Népi gyűjtés

📖: Harangszó – 37.

10. Szentelj meg, Úr Isten

Capo 2: C C/H Am Am/G

2. Szenteld meg a nyelvem,
Bátorsággal szóljon,
Máskor meg, ha úgy kell,
Hallgatni is tudjon!

3. Szenteld meg a lábam,
Küldetésben járjon,
Terjesszem a jó hírt
Szerte a világon!

4. Kezem is tedd szentté,
Gyors legyen a jóra,
S Hozzád hadd emeljem
Imára kulcsolva!

5. Szenteld meg a szívem,
Csak Érted dobogjon
Örömmel, hűséggel
Szolgáljalak folyton!

♩: D. Timár Klára ♪: Népi gyűjtés 🎵: Jézust áldja énekünk - 9.

11. Kosár a folyóban

2. Mózeset már valaki látja:
Éppen a fáraó lánya,
Istennek gondja van rá, gondja van rá.

3. Nem vagyok egyedül én sem,
Vigyáz rám valaki, érzem,
Istennek gondja van rám, gondja van rám.

♩: Vizi István

♪: Draskóczy Balázs

12. Köszönöm, köszönöm

1. Kö-szö-nöm, kö-szö-nöm,

Jé - zu - som, hogy jöt - tél én - ér - tem,

s meg-ke - res - tél ál - dott I - géd - del,

kö - szö - nöm.

2. Köszönöm, köszönöm,
hogy szívemben háladal ébred,
s már az életem is zeng Néked,
köszönöm.

♩: Füle Lajos

♪: Draskóczy László

🎵: Harangszó – 50.

13. Szent vagy örökké

561

szöveg: Debrecen, 1592
dallam: Debrecen, 1774

1. Szent vagy ö-rök - ké, A - tyá Úr Is - ten,

a ma-gas mennyek - ben,

Ki te-rem-tet - tél és meg-tar-tot - tál

2. Szent a mi Urunk, Úr Jézus
Krisztus, kit értünk bocsátál,
Kivel megváltál, hogy testünk
miatt lelkünk el ne vesszen.

3. Szent a Szentlélek, ki az
Atyával egy és a Fiúval,
Aki vigasztal és tanít minket
az örök életre.

4. Szentség, dicsőség, légyen
tisztetség a Szentháromságnak,
Ki uralkodik egy Istenségben
most és mindörökké.

14. Mint a szép, híves patakra

d

1. Mint a szép, hí-ves pa-tak-ra
A szar-vas kí-ván-ko-zik,
Lel-kem úgy ó-hajt U-ram-ra,
És hoz-zá fo-hász-ko-dik,
Te-hoz-zád, én Is-te-nem,
Szom-jú-ho-zik én lel-kem,
Va-jon szí-ned e-le-i-ben
Mi-kor ju-tok, é-lő Is-ten?

2. Könnyhullatásim énnékem
Kenyerem éjjel-nappal,
Midőn azt kérdik éntőlem:
Hol Istened, kit vártál?
Ezen lelkem kiontom,
És házadat óhajtom,
Hol a hívek seregében
Örvendek szép éneklésben.

3. Én lelkem, mire csüggedsz el:
Mit kesergesz ennyire?
Bízzál Istenben s nem hágy el,
Kiben örvendek végre.
Ki nekem szemlátomást
Nyújt kedves szabadulást,
Nyilván megmutatja nékem,
Hogy csak ő az én Istenem.

♩: Th. de Bèze – Szenci Molnár Albert (42. zsoltár)

♩: L. Bourgeois

♩: Ref. Énekeskönyv – 42.

Ennél a 16. századi éneknél az akkor általános \downarrow mérőütést alkalmaztuk, tehát énekléskor a \downarrow egyenlő a mai „tá” értékkel (kb. másodpercenként 1 ütés), míg a \downarrow „titi”-nek felel meg.

15. Hol az Úr Jézus

d

1. Hol az Úr Jé - zus jár,
A go - nosz meg - hát - rál.
Bé - na moz - dul, vak is lát már,
Hol az Úr Jé - zus jár.

2. Ahol Ő a gazda,
Senkinek nincs gondja:
Javait nagy bőven osztja,
Ahol Ő a gazda.

3. Aki hisz Őbenne,
Követvén mindenbe',
Vele együtt lesz a menybe',
Aki hisz Őbenne.

♫: Hamar István

♪: Népi gyűjtés

📖: Harangszó – 37.

16. Jöjj, ó, jöjj el

1

1. 2. (3.) (4.) (5.) (6.) (7.) (8.)

Jöjj, ó, jöjj el Jé - zus, Krisz - tu - sunk, Vár a szí - vünk, jöjj el!
Né - ped ké - szen áll - va víg ö - röm - mel, é - ne - kel - ve vár: Sza - ba - dí - tónk, jöjj el!

♫: Marschalkó Gyula ♪: P. E. Ruppel 📖: Szól a kürt – 240.

17. Szeretem és áldom

Sze - re - tem és ál - dom az Úr Is - tent,
 D Hm Fisz G D Hm E A

Mert meg - hall - ga - tá az én be - szé - de - met,
 D Em A D Em C G A

Kö - nyör - gé - sem - re haj - tá ke - gyes fű - lét,
 C D A Em Hm A D

Me - lyért i - má - dom ő - tet na - pon - ként.

♫: Th. de Bèze – Szenci Molnár Albert (116. zsoltár) ♪: Genf 1562. 📖: Ref. énekeskönyv – 116.

Ennél a 16. századi éneknél az akkor általános \downarrow mérőütést alkalmaztuk, tehát énekléskor a \downarrow egyenlő a mai „tá” értékkel (kb. másodpercenként 1 ütés), míg a \downarrow „titi”-nek felel meg.

18. Uram Isten, siess

261 szöveg: Komjáti, 1574
dallam: Debrecen, 1774

The musical score is written on three staves in G major (one sharp) and 4/4 time. The melody is simple and hymn-like. The lyrics are in Hungarian and are placed below the notes.

U - ram Is - ten, si - ess min - ket meg - se - gí - te - ni
ily nagy szük - sé - günk - ben, Krisz - tus Jé - zu - sért,
mi U - run - kért és Meg - vál - tón - kért.

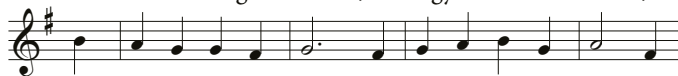
19. Várj, ember szíve, készen!

szöveg: V. Thilo, 1642 | fordítás: Czeglédy S.
dallam: Lyon, 1557

390

1. Várj, em-ber szí-ve, ké-szen, mert jó a Hős, az Úr,
Ki üd-vös-sé-ged lé-szen, szent győztes har-co - sul,

Fényt, él - tet hoz-va jó, Megtört az ő - si á - tok:

Kit vá-gya-koz-va vár - tok, be - tér hoz-zá - tok Ő.

2. Jól készítsétek útját! A Vendég már közel!
Mi néki gyűlölt, utált, azt mind vessétek el!
A völgyből domb legyen, Hegycsúcs a mélybe szálljon,
Hogy útja készen álljon, ha Krisztus megjelen.

3. Az Úr elé ha tárod a szív alázatát,
Őt nem hiába várod: betér hozzád, megáld.
A testi gőg: halál! De bűnödet ha bánod,
Szentlelke bőven árad, s a szív üdvöt talál.

4. Ó, Jézusom, szegényed kér, vár, epedve hív:
Te készítsd el: tenéked lesz otthonod e szív.
Jer hű szívembe hát! Habár szegény e szállás,
De mindörökre hálás, úgy áldja Krisztusát.

20. Csak nyisd ki a szíved

m
1. Csak nyisd ki a szí - ved és so - se félj, mert él az Úr,
2. Az Úr ál - dá - sa van te - ve - led és bé - kes - ség,
3. Sha - lom cha - ve - rim, sha - lom cha - ve - rim, sha - lom, sha - lom,

(∞)

csak nyisd ki a szí - ved, s kérd te is őt, hogy Ő le - gyen Úr!
az Úr ál - dá - sa van te - ve - led és bé - kes - ség.
lő hit - ra - ot, lő hit - ra - ot, sha - lom, sha - lom!

♩: Kádár Ferenc, Marschalkó Gyula

♪: Héber kánon

📖: Jézushoz jöjjetek! – 10.

A kánont 8 szólamban is lehet énekelni,
minden ütem felütésén belépve.

1. Áldjad, én lelkem

szöveg: J. Neander, 1680 | fordítás: Csomasz Tóth K. 249
dallam: Stralsund, 1665

1. Áld - jad, én lel - kem, a di - csó - ség
Ö - né - ki meny - nye - i ka - rok - kal

e - rős ki - rá - lyát! Zú - gó ha - rang,
e - gyütt zengj há - lát!

É - nek és or - go - na - hang,

Mind az ő szent ne - vét áld - ják!

2. Áldjad Őt, mert az Úr mindent oly szépen intézett!
Sasszárnyon hordozott, vezérelt, bajodban védett.
Nagy irgalmát / Naponként tölti ki rád:
Áldását mindenben érzed.

3. Áldjad Őt, mert csodaképpen megalkotott téged,
Elkísér utadon, tőle van testi épséged.
Sok baj között / Erőd volt és örömed:
Szárnyával takarva védett.

4. Áldjad Őt, mert az Úr megáldja minden munkádat,
Hűsége, mint az ég harmatja, bőven rád árad.
Lásd: mit tehet / Jóságos Lelke veled,
És hited tőle mit várhat.

5. Áldjad az Úr nevét, Őt áldja minden énbennem!
Őt áldjad, lelkem, és Róla tégy hitvallást, nyelvem!
El ne feledd: / Napfényed Ő teneked!
Őt áldjad örökké! Ámen.

2. Szólj hozzám csendesen

1

1. Szólj hoz - zám csen - de - sen, Én U - ram, Is - te - nem!

Szent sza - vad vá - rom én Fé - lel - mek éj - je - lén;

Szólj hoz - zám csen - de - sen, Én U - ram, Is - te - nem!

2. Szólj hozzám csendesen, Jézusom, Mesterem!
Szelíd és halk szavad Szívemnek nyugtot ad;
Szólj hozzám csendesen, Jézusom, Mesterem!

3. Szólj hozzám csendesen, Szentlélek Úr Isten!
Vezérelj engemet, Szenteld meg szívemet;
Szólj hozzám csendesen, Szentlélek Úr Isten!

☞: Ecsedy Aladár

♪: Draskóczy László

📖: Harangszó - 42.

3. Mikor a királyfi

Capo 3 D D7

1. Mi - kor a ki - rály - fi

Em Fisz G A

me - nyeg - ző - jét ül - te,

Hm E

A ki - rály a ven - dé - ge - kért

A D

szol - gá - it el - küld - te.

2. De a meghívottak
vonakodtak menni,
Más a dolguk: házat, ökröt,
szántóföldet venni.

3. Összeszorul szíve
erre a királynak,
Fáj neki, hogy barátai
vele csak így bánnak.

3. „Jöjjön, aki béna,
jöjjön, aki sánta,
Hívjatok be minden szegényt
az én lakomámra!”

4. Hív az Atya engem,
hív az Atya téged,
Fogadjuk el nagy örömmel
e nagy tisztességet!

☞: Hamar István ♪: Népi gyűjtés 📖: Dicsérvjétek az Urat! (1986) - 16.

4. Páncélba bújt

C Am D7 G

1. Pán - cél - ba bújt a po - gány Gó - li - át,

C Am D7 G

Így szi - dal - maz - za Is - ten tá - bo - rát:

Am Em C D G

Hol van a sok hős, bá - tor em - ber?

C Em G D G

Meg - vív - ni vé - lem sen - ki nem mer?

2. Hallja ezt Dávid, Isai fia,
Szívében érzi, helyt kell állnia.
„Dárda és kard van a kezében,
Én pedig bízom Istenemben!”

3. Elzúg a kő, és biztosan talál,
Góliát többé talpra már nem áll.
Ujjong a tábor: „Ez az Úr volt!
Dáviddal Isten maga harcolt!”

☞: Hamar István ♪: Népi gyűjtés 📖: Dicsérjétek az Urat! (1986) – 4.

5. Megszületett a mennyei Király

434 szöveg: Debrecen, 1560
dallam: Debrecen, 1774

1. Meg - szü - le - tett a mennye-i Ki - rály,
 Üd - vö - zít - nek kit mond az an - gyal.
 Új esz - ten - dő - ben mi vi - gad - junk,
 Szü - le - tett Jé - zust mi i - mád - junk!

2. Régen megírták ezt a próféták, / Hogy fiat szül majd egy nemes virág:
Új esztendőben mi vigadjunk, / Született Jézust mi imádjuk!
3. Szűz Máriától gyermek születék, / De Szentlélektől ő fogantaték:
Új esztendőben mi vigadjunk, / Született Jézust mi imádjuk!
4. Nagy hatalmas lett e kisdéd gyermek, / Megtöretének sok ellenségek:
Új esztendőben mi vigadjunk, / Született Jézust mi imádjuk!
5. Győzedelmet vett a kárhozonon, / Győzedelmet vett örök halálon:
Új esztendőben mi vigadjunk, / Született Jézust mi imádjuk!
6. Nincsen a bűnnek hatalma rajtunk, / Kiknek e gyermek lészen oltalmunk:
Új esztendőben mi vigadjunk, / Született Jézust mi imádjuk!
7. Adjunk nagy hálát az Űr Istennek / És üdvözítő Jézus Krisztusnak:
Új esztendőben mi vigadjunk, / Született Jézust mi imádjuk!
8. Dicsőíttessék a Szentháromság, / Adja minékünk szent ajándékát:
Új esztendőben mi vigadjunk, / Született Jézust mi imádjuk!

6. Nagy hálát adjunk

szöveg: Debrecen, 1590
dallam: Boroszlói kézirat, 16. sz. **222**

1. Nagy há-lát ad - junk az A - ty a Is - ten - nek,
Menny - nek és föld - nek szent te - rem - tő - jé - nek,
Ol - tal - ma - zónk - nak, ke - gyes él - te - tőnk - nek,
Gond - vi - se - lőnk - nek.

2. Hála tenéked, mennybéli nagy Isten,
Hogy szent ígédet adtad mi elménkben,
És hogy ezáltal véssz ismeretedben,
Te kegyelmedben.

3. A romlás után nem hagyál bűnünkben,
Sőt, te Fiadat ígéréd ígédben,
Hogy elbocsátd őtet miközénkben,
Emberi testben.

4. Megemlékeztél szent ígétedről
És a mihozzánk való kegyelmedről,
Így szóltál mennyből küldött szent Fiadról,
Jézus Krisztusról:

5. Ő a Megváltó, akit megígértem,
Róla mit szoltam, íme, betöltöttem,
Áldozatával megengeszteltem,
És megbékéltem.

6. Emberek, népek, csak Őt hallgassátok,
Amit parancsol, azt megfogadjátok;
Kik nem halljátok, mind eltévelyedtek,
És mind elvesztek.

7. Felséges Isten, tenéked könyörgünk,
Hogy mutassad meg szent Fiadat nekünk,
Hogy őtet látván, benne remélhessünk,
Üdvözülhessünk.

8. Adjad, hogy lássuk a világosságot,
Te szent Igédet, az egy igazságot,
A Krisztus Jézust: örök vigasságot,
És boldogságot.

7. Mint a szép, híves patakra

d

1. Mint a szép, hí- ves pa - tak - ra
 A szar - vas kí - ván - ko - zik,
 Lel - kem úgy ó - hajt U - ram - ra,
 És hoz - zá fo - hász - ko - dik,
 Te - hoz - zád, én Is - te - nem,
 Szom - jú - ho - zik én lel - kem,
 Va - jon szí - ned e - le - i - ben
 Mi - kor ju - tok, é - lő Is - ten?

2. Könnyhullatásim énnékem
 Kenyerem éjjel-nappal,
 Midőn azt kérdik éntőlem:
 Hol Istened, kit vártál?
 Ezen lelkem kiontom,
 És házatad óhajtom,
 Hol a hívek seregében
 Örvendek szép éneklésben.

3. Én lelkem, mire csüggedsz el?
 Mit kesergesz ennyire?
 Bízál Istenben s nem hágy el,
 Kiben örvendek végre.
 Ki nekem szemlátomást
 Nyújt kedves szabadulást,
 Nyilván megmutatja nékem,
 Hogy csak ő az én Istenem.

♩: Th. de Bèze – Szenci Molnár Albert (42. zsoltár)

♩: L. Bourgeois

♩: Ref. Énekeskönyv – 42.

Ennél a 16. századi éneknél az akkor általános \downarrow mérőütést alkalmaztuk, tehát énekléskor a \downarrow egyenlő a mai „tá” értékkel (kb. másodpercenként 1 ütés), míg a \downarrow „titi”-nek felel meg.

8. Áldjon meg téged

1.

 Áld-jon meg té - ged, áld-jon az Úr,
 2.

 Ó - riz-zen té - ged, ó - riz-zen ő,
 3.

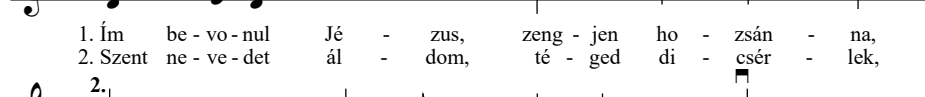
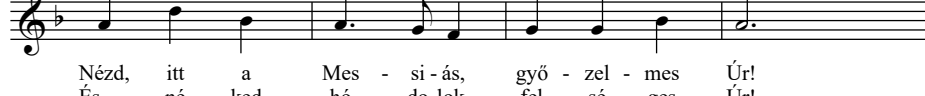
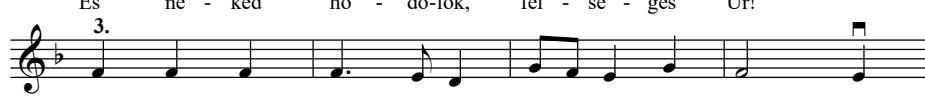
 Or - cá - ját mennyek-ből for-dít - sa le rád A-tyád,
 4.

 Könyörül-jön raj - tad, könyörül-jön raj - tad,
 5.

 Ad - jon bé - kes - sé - - get!

4Móz 6,22-27 | szöveg és dallam: Draskóczy L. | RÉ 846

9. Ím bevonul Jézus

1.

 1. Ím be - vo - nul Jé - zus, zeng - jen ho - zsán - na,
 2. Szent ne - ve - det ál - dom, té - ged di - csér - lek,
 2.

 Nézd, itt a Mes - si - ás, győ - zel - mes Úr!
 És né - ked hó - do - lok, fel - sé - ges Úr!
 3.

 Dí - szít - se pál - ma - ág Sza - ba - dí - tód út - ját,
 Meg - vál - tóm, hú U - ram, Sza - ba - dí - tó Is - ten,
 4.

 Hó - - - - dolj né - - - - ki!
 Vár - - - - lak té - - - - ged.

10. Krisztus feltámadott

501 szöveg és dallam: húsvéti ének a 12. századból
fordítás: Árokháty B., Szabadka, 1939

Krisz-tus fel - tá - ma-dott, Kit ha - lál el - ra - ga - dott;
Ha ő fel nem tá-mad, Nincs töb-bé bűn-bo-csá - nat,

Ör-vendezzünk, vi-gad-junk, Krisztus lett a vi - ga-szunk.
De él, e-zért szent ne-vét, Zengjük ő di-csé-re - tét.

Hal - le - lu - ja! Hal - le - lu - ja!
Hal - le - lu - ja!

Hal - le - lu - ja! Hal - le - lu - ja!

Ör-vendezzünk, vi-gad-junk, Krisz-tus lett a vi - ga-szunk.

Hal - le - lu - ja!

11. Jöjj, mondjunk hálaszót

szöveg: M. Rinckart, 1636 | fordítás: Áprily L.
dallam: J. Crüger, 1647

208

1. Jöjj, mondjunk há-la - szót Hű száj-jal és hű szív-vel,
Mert raj-tunk itt az Úr Nagy cso-da dol-got mí-vel.

Már a - nya-öl-ben is Volt mindig gond-ja ránk.

A sok jót, mely-lyel áld, Ki semmondhat-ja szánk.

1. Jöjj, mondjunk hálaszót / Hű szájjal és hű szívvel,
Mert rajtunk itt az Úr / Nagy csodadolgot mível.
Már anyaölbén is / Volt mindig gondja ránk.
A sok jót, mellyel áld, / Ki sem mondhatja szánk.

2. Dús kincsből az Úr / Jó békességet adjon,
Hogy szívünkben a kedv / Víg és derűs maradjon.
Ne hagyja híveit / Bú-bajban sohasem;
A rossztól óvja meg / Itt s túl ez életen.

3. Az Atyát és Fiút / És a Szentlelket áldom;
A menny Urát, kibén / Szent egybe forrt a három;
Aki úgy szól ma is, / Ahogy régente szólt,
Nem változik: az Ó, / És az lesz, aki volt.

12. Isten élő Lelke, jöjj

826 szöveg: D. Iverson, 1926 | fordítás: Révészné Váró M.
dallam: *Iverson*

1. Is - ten é - lő Lel - ke, jöjj, áld - va szállj le rám,
É - gi lán - god jár - ja át szí - vem és a szám!
Oldj fel, küldj el, tölts el tűz - zel!
Is - ten é - lő Lel - ke, jöjj, áld - va szállj le rám!

2. Isten élő Lelke, jöjj, légy vezérem itt,
Ó, segíts, hogy hagyjam el bűnök útjait!
Oldj fel, küldj el, tölts el tűzzel!
Isten élő Lelke, jöjj, légy vezérem itt!

3. Isten élő Lelke, jöjj, hadd lehessek szent,
S Jézusommal légyek egy már e földön lent!
Oldj fel, küldj el, tölts el tűzzel!
Isten élő Lelke, jöjj, hadd lehessek szent!

4. Isten élő Lelke, jöjj, győzedelmet adj,
S majd a végső harcon át mennybe fölragadj!
Oldj fel, küldj el, tölts el tűzzel!
Isten élő Lelke, jöjj, győzedelmet adj!

13. Adventi hírnök

d

1. Ad - ven - ti hí - rök: friss fe - nyő - ág,
 Lo - bog az el - ső gyer - tyá - lág!
 Ka - rá - csont vár - va láz - ban a föld,
 Is - te - ni gyer - me - ket kő - szönt.
 Uj - jong a szí - vünk, dal - ra gyúl,
 Nincs már mesz - sze az Úr!

2. Adventi hírnök: friss fenyőág,
 Lobog már két kis gyertyaláng!
 Ha zörget Jézus, jól figyelj ám,
 Betér a szívünk ajtaján!
 Ujjong a szívünk...

3. Adventi hírnök: friss fenyőág,
 Lobog már három gyertyaláng!
 Múlnak az évek, életünk száll,
 De utunk végén Jézus vár!
 Ujjong a szívünk...

4. Adventi hírnök: friss fenyőág,
 Lobog már négy kis gyertyaláng!
 Azt mondta Jézus, visszajön még,
 Újjá lesz akkor föld és ég!
 Ujjong a szívünk...

☞: M. Fersch – Hamar István

♪: H. Rohr

📖: Harangszó – 2.

14. Hárfahúron háladallam

D G D

d

1. Há - fa - hú - ron há - la - dal - lam pen - dül:

Em A D

U - ram, ad - tál győ - zel - met ne - kem!

Fism Em Hm

If - jú aj - kán há - la - é - nek csen - dül:

Em7 A7 D

É - le - tem ne - ked kö - szön - he - tem!

2. Kösziklám vagy, sziklamenedékem,
nálad lakik minden oltalom.
Meggégyenül büszke ellenségem,
hatalmadban mindig bízhatom.

3. Van-e Isten, Uram, rajtad kívül?
Aki nékem kösziklám lehet.
Akinél a szívem is megbékül,
s zenghet újra hálaéneket.

♬: Miklya Zsolt (Zsolt 18 alapján) ♪: Draskóczy Balázs

15. Fel, barátim

szöveg és dallam: Ph. P. Bliss, 1870
fordítás: Szász B., 1901 **831**

1. Fel, ba-rá-tim, drá - ga Jé - zus zász - la - ja a - latt,

Raj - ta, bát-ran! Meg - se - gít, és győ - ze - del - met ad.

Bíz - za - tok, mert Jé - zus el - jön, ő a fő - ve - zér,

Zeng - je aj - kunk: hoz - zád es - dünk győ - ze - de - le - mért!

2. Lám, a Sátán ser'ge talpon, szembetörni kész,
A legbátrabb harcosoknak bátorsága vész.
Bízzatok, mert Jézus eljön, ő a fővezér,
Zengje ajkunk: hozzád esdünk győzedelemért!

3. Szóljon a kürt, fenn lobogjon győzedelmi jel,
Így előre Jézusunkkal: néki győzni kell!
Bízzatok, mert Jézus eljön, ő a fővezér,
Zengje ajkunk: hozzád esdünk győzedelemért!

4. Harci zajban, küzdelemben oldalunkon áll,
Benne higgyünk, ő segít meg szívünk harcinál.
Bízzatok, mert Jézus eljön, ő a fővezér,
Zengje ajkunk: hozzád esdünk győzedelemért!

16. Siess, keresztyén

227 szöveg, dallam:
Tinódi Lantos S., 1549

1. Si - ess, ke - resz - tyén, lel - ki jót hal - la - ni,
Ré - gi tör - vény - ből har - col - ni ta - nul - ni,
Az i - gaz hit mel - lett mint kell bajt vív - ni,
Krisz - tus - ban bíz - ni.

2. Mert nem hiába ezt az ó törvénybe,
Proféták írták Biblia könyvébe;
Szép tanulság ez most az új törvénybe, / Mi eleinkbe.
3. Jól tudja földön ezt minden keresztyén:
Nem csak fegyverrel oltalmaz az Isten.
Ezt minden népnek tudására adom: / Istenünk vagyon!
4. Fejedelemség vagyon csak Istenben,
Minden hatalom vagyon ő kezében;
Kiket ő akar, föld kerekiségében: / Emeli égben.
5. Ne ess kétségbe ő nagy jóvoltában,
Az igaz hitben erős légy magadban,
Mint Dávid, úgy jársz párviadalodban, / Hitvallásodban.
6. Dávidot Isten hagyá királyságban,
Ő ellenségít veté gyalázatban.
Dicsérjük Istent nagy hálaadásban, / Énekmondásban.

17. A Sionnak hegyén

szöveg: Th. de Bèze | fordítás: Szenci Molnár A. 65
dallam: G. Franc, Strasbourg, 1545

1. A Si - on - nak he - gyén, Úr Is - ten,
Fo - ga - dást tesz - nek né - ked it - ten,

Ti - ed a di - csé - ret,
Tisz - tel - vén té - ge - det,

Mert ké - ré - sü - ket a hí - vek - nek

Meg - hal - lod ke - gye - sen,

A - zért te - hoz - zád az em - be - rek

Jön - nek min - de - nün - nen.

2. Rajtam a bűnök erőt vettek,
Terhelvén engemet,
De nagy volta te kegyelmednek
Eltörli vétkünket.
Boldog, akit te elválasztál,
Fogadván házadba,
Hogy előtted nagy buzgósággal
Járjon tornácodba.

3. Javaival a te házadnak / Megelégtettünk,
Szép dolgain te templomodnak
Gyönyörködik szívünk.
A te csuda igazságodból
Megfelelsz minékünk,
Hallgass meg, Isten, velünk tégy jól,
Ó, mi segedelmünk!

4. Mindenek csak tebenned bíznak
E föld kerekiségén,
A kik széjjel messze lakoznak
A tengernek szélén.
Te mondhatatlan hatalmaddal
A magas hegyeket
Körülfogod, mintegy abronccsal
Erősítvén őket.

6. Te megvizgasztalsz mindeneket
Reggel a napfényvel,
És biztatsz minden embereket
Csillagokkal éjjel.
Áldásaiddal látogatod / Az elszáradt földet,
Hasznos esőkkel meglágyítod,
Gazdagítván őket.

1. Szívemet hozzád emelem

25 szöveg: C. Marot | fordítás: Szenci Molnár A.
dallam: L. Bourgeois, Genf, 1551

1. Szí - ve - met hoz - zád e - me - lem,
És meg nem szé - gye - nít - te - tem,

És ben - ned bí - zom, U - ram;
Nem ne - vet sen - ki raj - tam,

Mert szé - gyent nem val - la - nak,

A - kik hoz - zád e - se - dez - nek,

A - zok pi - ron - kod - ja - nak,

A - kik hi - tet - le - nül él - nek.

2. Útjaid, Uram, mutasd meg,
Hogy el ne tévelyedjem;
Te ösvényidre taníts meg,
Miken intézd menésem.
És vezérelj engemet
A te szent, igaz igédben;
Oltalmazd életemet,
Mert benned bízom, Úr Isten.

5. Az Istennek minden útja
Kegyesség és nagy hűség
Azoknak, kik mondására
Gondot tartnak mindvégig.
Énnékem kegyelmezz meg,
Uram, a te szent nevedért,
És bűnömet bocsásd meg,
Ne ostorozz nagy voltáért!

6. Aki az Úr Istent féli
És tiszteli szívében,
Azt ő nagy híven vezérli
Igaz ösvényeiben.
Nagy békességben annak
Minden jó bőven adatik,
És ő maradékinak
Gazdag örökség hagyatik.

7. Az igaz istenfélőknek
Megjelenti titkait,
Szövetségit a hívőknek,
Megmutatja kötését.
Istenhez szemeimet
Felemelem szüntelenül,
Ő megőriz engemet,
Lábam kivonja a tőrből.

8. Térj azért hozzám, Istenem,
Tekints reám kegyesen,
És kegyelmezz meg énnékem,
Mert élek szegénységben.
Betegsége szívemnek
Napról napra mind nehezebb;
Uram, add végét ennek,
Végy ki engem ez ínségből!

2. Adjak hálát az Istennek

szöveg: Th. de Bèze | fordítás: Szenci Molnár A. 105
dallam: P. Davantès, Genf, 1562

1. Ad - ja - tok há - lát az Is - ten - nek,
I - mád - koz - za - tok szent ne - vé - nek!
Hir - des - sé - tek di - csé - re - tét
És min - den jó - té - te - mé - nyét!
Be - szél - jé - tek a né - pek - nek
Nagy csu - dá - it, me - lye - ket tett!

2. Néki vígan énekeljétek, / Sok csudadolgát dicsérjétek!
Magasztaljátok szent nevét, / Kik szívből féltétek őtet!
Örvendjen azoknak szívek, / Kik az Úrról emlékeznek!

3. Keressétek e kegyes Urat, / És az ő színét és hatalmát!
Meggondoljátok dolgait, / Ne felejtsetek csudáit!
Ítéletit hirdessétek, / Melyek ő szájából jöttek!

4. Népét vígsággal ő kihozta, / Választott népét vigasztalta.
A pogányok tartományát, / Ezeknek adta országát,
Mít kezükkel munkálkodván / Szerzettek volt ez országban.

5. Ezt öneik azért mívelte, / Hogy gondjuk légyen törvényére,
Hogy fogadják meg ő szavát, / Megtartsák parancsolatát,
És örökké megőrizzék. / Melyért dicséret Istennek!

3. Áldjátok az Úr nevét

135 szöveg: Th. de Bèze | fordítás: Szenci Molnár A.
dallam: P. Davantès, Genf, 1562

1. Áld - já - tok az Úr ne - vét,
A - kik ne - ki szol - gál - tok!
Ma - gasz - tal - já - tok ő - tet,
Kik hú szol - gá - i vagy - tok,
Kik ál - lo - tok há - zá - ban,
És jár - tok tor - ná - ci - ban.

2. Dicsérjétek, mert jó ő, / Áldjátok ő szent nevét,
Mert ő igen jókedvű! / Jákóbot mint ő népét,
Izráelt kiválasztá, / Örökévé foglalá.

3. Mert tudom, hogy ez Isten / Erősb más isteneknél,
Hatalma nagy mindenén; / Isteni beszédével,
Amit akar az égen, / Megtészi földön, vízen.

5. Megáll örökké neve / És szent emlékezete.
Ítéli hatalmában, / Népét igazságában;
Szolgáinak az Isten / Megkegyelmez kegyesen.

8. Kik az Urat féltitek, / Szent nevét dicsérjétek!
A Sionról áldjátok, / És őt magasztaljátok
Az ő lakóhelyében, / A szent Jeruzsálemben!

4. Áldjad, én lelkem

szöveg: J. Neander, 1680 | fordítás: Csomasz Tóth K. 249
dallam: Stralsund, 1665

1. Áld-jad, én lel-kem, a di-cső-ség
Ö-né-ki meny-nye-i ka-rok-kal
e-rős ki-rá-lyát! Zú-gó ha-rang,
e-gyütt zengi há-lát!
É-nek és or-go-na-hang,
Mind az ő szent ne-vét áld-ják!

2. Áldjad Őt, mert az Úr mindent oly szépen intézett!
Sasszárnyon hordozott, vezérelt, bajodban védett.
Nagy irgalmát / Naponként tölti ki rád:
Áldását mindenben érzed.

3. Áldjad Őt, mert csodaképpen megalkotott téged,
Elkísér utadon, tőle van testi épséged.
Sok baj között / Erőd volt és örömed:
Szárnyával takarva védett.

4. Áldjad Őt, mert az Úr megáldja minden munkádat,
Hűsége, mint az ég harmatja, bőven rád árad.
Lásd: mit tehet / Jóságos Lelke veled,
És hited tőle mit várhat.

5. Áldjad az Úr nevét, Őt áldja minden énbennem!
Őt áldjad, lelkem, és Róla tégy hitvallást, nyelvem!
El ne feledd: / Napfényed Ő teneked!
Őt áldjad örökké! Ámen.

5. Dicsérjétek az Urat

136 szöveg: Th. de Béze | fordítás: Szenci Molnár A.
dallam: P. Davantès, Genf, 1562

Kiemelt versek: 1–8., 14–15.

1. Di - csér - jé - tek az U - rat,
Mert ő jó - ked - vet mu - tat,
És az ő ke - gyessé - ge
Meg - ma - rad mind - ő - rök - re.

2. Áldjátok Istenteket, /
Isteneknek Istenét,
Mert az ő kegyessége /
Megmarad mindörökre.

3. Dicsérje ötten minden,
Mert nagy csudákat teszen,
És az ő kegyessége
Megmarad mindörökre.

4. Minden őt magasztalja,
Mert ő Uraknak Őra,
És az ő kegyessége
Megmarad mindörökre.

12. Megemlékezők rólunk,
Látván nyomorúságunk,
És az ő kegyessége
Megmarad mindörökre.

13. Ellenségünk kezéből
Megmenté jókedvéből,
És az ő kegyessége
Megmarad mindörökre.

14. E földön minden testet
Táplál és bőven éltet,
És az ő kegyessége
Megmarad mindörökre.

15. Áldjátok az Úr Istent
Minden népek naponként,
Mert az ő kegyessége
Megmarad mindörökre.

6. Ha szól az Úr

1. Ha szól az Úr, légy csen - de - sen,
2. Min - den sza - vát fi - gyel - ve lesd,
Ha dol - got ád, mondd: meg - te - szem!
A - ka - ra - rát foly - ton ke - resd,
Ha mesz - sze küld, gyor - san sza - ladj,
S bár jó ö - röm, vagy fáj - da - lom,
Ha csend - re int, nyug - ton ma - radj!
Bol - dog le - szel így majd na - gyon.

✍: Siklós József

🎵: Berkesi Sándor

📖: Harangszó – 43.

7. Krisztus Urunknak

szöveg: Pécseli Király I., *Csurgai graduál*, 1630 körül
dallam: Debrecen, 1774

401

1. Krisz - tus U - runk - nak ál - dott szü - le - té - sén,
An - gya - li ver - set mondjunk szent ün - ne - pén,
Mely Bet - le - hem - nek me - ze - jé - ben ré - gen
Zen - gett ek - kép - pen:

2. A magasságban dicsőség Istennek,
Békesség legyen földön embereknek,
És jóakarát mindenféle népnek / És nemzetségnek!
3. A nemes Betlehemnek városába'
Gyermek született szüztől e világra,
Örömet hozott Ádám árváira, / Maradékira.
4. Eljött már, akit a szent atyák vártak,
A szent királyok akit óhajtottak,
Kiről jövendőt próféták mondtak, / Nyilván szólottak.
5. Ez az Úr Jézus, igaz Messiásunk,
Általa vagyunk bűnünkből váltságunk,
A mennyországban örökös lakásunk, / Boldogulásunk.
6. Hála legyen mennybéli szent Atyánknak,
Hála legyen született Jézusunknak,
És Szentléleknek, mi vigasztalónknak, / Bölcs oktatóknak!
7. Ó, örök Isten, dicső Szentháromság,
Szálljon mireánk mennyei vigasság,
Távozzék tőlünk minden szomorúság, / Legyen vidámság!

8. Itt az írás, Dániel

1. „Itt az í - rás, Dá - ni - el, Is - te - ned - nek vé - ge,
Má - tól a nagy ki - rály e - lőtt hullj csak térd - re!

2. Ha a végzést megszeged,
fohászt küldsz az égbe,
Úgy bizony életed
oroszlánok étke.”

5. De a király nem örült,
szíve szomorú volt,
Éjszaka csöndben a
veremhez ment, s így szólt:

7. Csöndes mélyből hang felelt:
„Ó, királyom, élek!
Istenem anygala
két kezével védett.”

3. Térdre borult Dániel
mégis otthonába’,
Tudta, hogy hű az Úr,
s ígérését állja.

6. „Meghallod-e szavamat,
ha neved kiáltom?
Dániel, Dániel!
Élsz-e még barátom?”

8. Hű az Úr, csak Őt imádd,
hisz téged megváltott,
Ő legyen örökre
Istened, királyod!

4. Rajtakapták azonnal
– ahogy kigondolták –,
S győztesen, vidávan
a verembe dobták.

♩: Kádár Ferenc

♪: Népi gyűjtés

📖: Dicsérvétek az Urat! (1986.) – 5. / Jertek, énekeljünk! – 206.

9. Én Jézust hirdetem

sz
1. Én Jé - zust hir - de - tem, nem te - he - tek más - ként,
2. Ben - ne né - kem Is - ten hű sza - ba - dí - tót í - gért.

♩: Vizi István ♪: Bárdos Lajos 📖: Jézushoz jöjjetek! – 104.

10. Felvirradt áldott

szöveg és dallam: N. Herman, 1560
fordítás: Áprily L. **513**

1. Fel-vir-radt ál - dott szép na-punk,

Ma tel - jes szív - vel vi - ga-dunk,

Ma győz a Krisz-tus, és ha int,

Rab lesz sok el - len - sé - ge mind.

Hal - le - lu - ja!

2. Az ősi kígyót, bűnt, halált,
Kínt, poklot, szenvedés jáját
Legyőzte Jézus, Mesterünk,
Ki most feltámadt nekünk.
Halleluja!

3. Az élet győz, a mord halál
A prédát visszaadta már,
Nagy úrságának vége lett,
Krisztus hozott új életet.
Halleluja!

4. A nap s a föld s minden, mi él,
Ma bűt örömmel felcserél,
Mert a világnak zsarnoka
Nem kelhet többé fel soha.
Halleluja!

5. Mi is éljünk vigadva hát,
Daloljunk szép halleluját,
Hadd zengje Krisztust énekünk,
Ki sírból feltámadt nekünk!
Halleluja!

11. Szívem csendben

1. Szí - vem csend - ben az Úr - ra fi - gyel, ki se-gít,

2. szí - vem csend - ben az Úr - ra fi - gyel, ki se-gít,

3. szí - vem csend - ben az Úr - ra fi - gyel.

12. Hinni taníts

825 szöveg: G. B. Kühn | fordítás: Thaly L.
dallam: *Camacha*, B. M. Ramsey, 1919

1. Hin-ni ta - níts, U-ram, kér - ni ta - níts!

Gyer-me-ki, nagy hi-tet kér-ni ta - níts!

In-dítsd fel szí - ve-met, buz-dul-jon fel, ne-ked

Gyűj-te - ni lel - ke-ke-t! Kér - ni ta - níts!

2. Hinni taníts, Uram, kérni taníts!
Lélekből, lelkesen kérni taníts!
Üdvözítőm te vagy, észet, erőt, szívet adj.
Lelkeddél el ne hagyj! Kérni taníts!

3. Hinni taníts, Uram, kérni taníts!
Gyorsan elszáll a perc: kérni taníts!
Lásd gyengeségemet, erősíts engemet,
Míg diadalt nyerek: Kérni taníts!

4. Hinni taníts, Uram, kérni taníts!
Jézus, te visszajössz: vární taníts!
Majd ha kegyelmesen nézed az életem:
Állhassak csendesen. Hinni taníts!

13. Tégy, Uram engem

Tégy, Uram, en-gem ál-dás-sá! Lel-ke-det úgy vá-rom.

Tedd te a szí-ve-m há-lás-sá, hogy ne-ked szol-gál-jon!

Bár-ho-va kül-desz, aj-kam-ról zengjen az új é - nek!

Tégy, Uram, en-gem ál-dás-sá! Oly sok a bús é - let.

14. Velem vándorol

1. Ve-lem ván-do-rol u-ta-mon Jé-zus,

Gond és fé-le-lem el nem ér.

El-visz, el-se-gít en-gem a cél-hoz,

Ő a győ-zel-mes, hú ve-zér,

Ő a győ-zel-mes, hú ve-zér.

szöveg: Nuori Siion, 1929 | fordítás: Túrmezei E. | dallam: A. Maasalo |
RÉ 771

2. Velem vándorol utamon Jézus,
Ott az oltalom hú szívén.
Ha a szép napot fellegek rejtik,
Ő az élető, tiszta fény,
Ő az élető, tiszta fény.

3. Velem vándorol utamon Jézus.
Bár az út néha oly sötét,
Soha nincs okom félni a bajtól,
Amíg irgalmas karja véd,
Amíg irgalmas karja véd.

4. Velem vándorol utamon Jézus,
Ez a vigaszom baj, ha jó.
Bármi súlyosak rajtam a terhek,
Segít hordani, ott van ő,
Segít hordani, ott van ő.

5. Velem vándorol utamon Jézus,
Túl a sír sötét éjjelén.
Fenn a mennyei, angyali karban
Nevét végtelen áldom én,
Nevét végtelen áldom én.

15. Új szívet adj

1. Új szí-ve-t adj, U-ram, én-ne-kem, Új szí-ve-t adj,

én Is-te-nem, A-mely csu-pán csak te-ér-ted ég,

Vé - led jár szün-te-len, Csak vé - led szün-te - len.

2. Nyájas, vidám, szelíd, jó szívet,
Mely, Jézusom, te lakhelyed,
Hol egyedül a te hangod szól,
Mely véled van teled,
Csak véled van teled.

3. Jézus, a te gyógyító kezed
Mefogta már a szívemet,
S én is, tudom, büntelen leszek
Majd nálad odafenn,
A mennyben odafenn.

szöveg: Vargha T. | dallam: Balla P. | RÉ 725

16. Jöjj, mondjunk hálaszót

208 szöveg: M. Rinckart, 1636 | fordítás: Áprily L.
dallam: J. Crüger, 1647

1. Jöjj, mondjunk há-la - la - szót Hű száj-jal és hű szív-vel,
Mert raj-tunk itt az Úr Nagy cso-da dol-got mí-vel.

Már a - nya-öl-ben is Volt mindig gond-ja ránk.

A sok jót, mely-lyel áld, Ki semmondhat-ja szánk.

2. Dús kincséből az Úr
Jó békességet adjon,
Hogy szívünkben a kedv
Víg és derűs maradjon.
Ne hagyja híveit
Bú-bajban sohasem;
A rossztól óvja meg
Itt s túl ez életen.

3. Az Atyát és Fiút
És a Szentlelket áldom;
A menny Urát, kibem
Szent egybe forrt a három;
Aki úgy szól ma is,
Ahogy régen szólt,
Nem változik: az Ő,
És az lesz, aki volt.

17. Megáll az Istennek igéje

313 szöveg: a 161. ének 4. verséből
dallam: Kolozsvár, 1908

Meg - áll az Is - ten-nek i - gé - je,

És nem áll - hat sen - ki el - le - ne.

A nagy Is - ten va-gyon mi-ve-lünk,

És Szent - lel - ke la - ko-zik ben-nünk.

18. Megtért Pál

1. Meg - tért Pál a da - masz - ku - szi cso - da ál - tal,
 Ott az ú - ton ta - lál - ko - zott Krisz - tu - sá - val,
 Min - den ré - git kár - nak í - télt,
 Meg - ta - lál - ta ak - kor lel - ke bé - kes - sé - gét.

2. Mit kell nékem, Uram Jézus, cselekednem?

Hogy járhatnék kedved szerint életemben?

Formálj engem drága szóddal,

Akaratom győzd le égi hatalommal!

3. Többé másnak nem élek én, csak az Úrnak,

Hitben járok, ellenállok a gonoszoknak.

Nem félek már gáncstól, gúnytól,

Vallást teszek mindig bátran a Krisztusról.

z: Gerzsenyi Sándor

☞: Dicsérvjétek az Urat! (1986.) – 13.

19. Minden teremtett állatok

Min - den te - rem - tett ál - la - tok
 Mind ad - jon há - lát Is - ten - nek,
 Az Úr Is - tent áld - ják.
 Ki él e föl - dön lenn,
 Né - ki sok - e - zer an - gya - lok
 Mint menny - ben an - gyal - se - re - gek
 „Szent, szent, szent” azt mond - ják.
 Őt zen - gik szün - te - len!

20. Örvendezették

81 szöveg: Th. de Bèze | fordítás: Szenci Molnár A.
dallam: P. Davantès, Genf, 1562

Kiemelt versek: 1-6.

The image shows three staves of musical notation in G-clef, 4/4 time. The melody is simple and consists of quarter and eighth notes. Below the first staff is the first line of lyrics: '1. Ör - ven - dez - ze - tek Az e - rős Is - ten - nek!'. Below the second staff is the second line: 'É - ne - kel - je - tek Di - csé - re - te - ket,'. Below the third staff is the third line: 'Szép é - ne - ke - ket Já - kób Is - te - né - nek!'. The music ends with a double bar line.

2. Szép dicséretet Néki mondjon minden!

Lantokban ötlet És citerákban

Dicsérjük vígan, Néki zengedezvén!

3. Most ez új hóban (évben) Néki örvendezzünk

Trombitaszóban! Rendelt időnkben,

Víg ünnepünkben Illik énekelnünk!

- az 5. osztályos könyvben még ezek is:

5. Hallgasd meg, népem, És közlöm tevéled

Erős kötéseim! Halld meg, Izráel,

Amit szám beszél, És azt jól megértsed!

6. Néked ne legyen Idegen istened,

De egyedül én! Csak engem tisztelj,

Senki mást ne félj. Nevemet becsüljed!

7. Én vagyok neked Istened egyedül;

Ínségben téged Megtartottalak,

És kihoztalak Egyiptom földjéről.

1. Elmúlt az éj

D E9 A7 D
 1. El - múlt az éj, fel - kelt a nap,
 D E9 A7 D
 El - ü - zi mind az ár - nya - kat.
 G D Em A7 D Hm
 Te vagy vi - lá - gom, ir - gal - mad ál - dom, Jé - zu - som!
 G D H7 Em A7 D
 Te vagy vi - lá - gom, ir - gal - mad ál - dom, Jé - zu - som!

2. Utamra áraszd fényedet,
 Vezessen áldó, hű kezed!
 Te légy vezérem nehéz ösvényen, Jézusom!
 Te légy vezérem nehéz ösvényen, Jézusom!

3. Roskadó lábam támasza,
 Csüggedő szívem vigasza,
 Örömöm fénye, szép ékessége, Jézusom!
 Örömöm fénye, szép ékessége, Jézusom!

4. Ha bűnnek terhe földre vet,
 Gonosz töréből ments te meg,
 Vezess a fényre, igaz ösvényre, Jézusom!
 Vezess a fényre, igaz ösvényre, Jézusom!

5. Ha látok sírót, szenvedőt,
 Te adj szívembe szent erőt,
 Könnyet törölni, sebet kötözni, Jézusom!
 Könnyet törölni, sebet kötözni, Jézusom!

6. Halál órája már ha int,
 Nyugtalan szívem rád tekint:
 Légy békessége, örök reménye, Jézusom!
 Légy békessége, örök reménye, Jézusom!

♩: Dóka Zoltán

♪: Szlovák népdal

🎵: Krisztus az éneke - 795.

2. Az egyháznak a Jézus

szöveg: S. J. Stone, 1866 | fordítás: Csomasz Tóth K.
dallam: *Aurelia*, S. S. Wesley, 1864

590

1. Az Egy-ház-nak a Jé - zus a fun-dá-men-tu - ma,

A szent I - gé - re é - pült fel lel-ki temp-lo - ma.

Le-szállt a mennyből hív - ni és el - je-gyez-ni őt,

Meg-vált-va drá - ga vé - rén a vált-ság-ban hí - vőt.

2. Kihívott minden népből egy lelki népet itt,
Kit egy Úr, egy keresztség és egy hit egyesít.
Csak egy nevet magasztal, csak egy cél vonja őt,
És egy terített asztal ad néki új erőt.

3. A világ fejedelme feltámad ellene,
Vagy hamis tudománytól gyaláztatik neve,
S míg egykor felderül majd az Úrnak hajnala,
Csak virrasztói kérdik: „Meddig az éjszaka?”

4. Sok bajban, küzdelemben meghajszolt, megvetett,
De szent megújulásért és békéért eped,
Míg látomása egykor dicsón beteljesül,
S a győzedelmes Egyház Urával egyesül.

5. A három-egy Istennel már itt a földön egy,
S az üdvözült sereggel egy nép és egy sereg.
Ó, mily áldott reménység: ha itt időnk lejár,
Te boldog szenteiddel fenn Nálad béke vár!

3. Az Úr énnékem

23 szöveg: C. Marot | fordítás: Szenci Molnár A.
dallam: L. Bourgeois, Strasbourg, 1545

1. Az Úr én - né - kem ö - ri - ző pász-to - rom,

A - zért sem - mi - ben meg nem fo-gyat-ko - zom.

Gyö - nyö - rű szép me - zőn en - ge - met él - tet,

És szép ki - es fo - lyó - víz - re le - gel - tet;

Lel - ke - met meg-nyug - tat - ja szent ne - vé - ben,

És ve - zér! en - gem i - gaz ös - vé - nyé - ben.

2. Ha a halál árnyékában járnék is, / De nem félnék még ő sötét völgyén is, / Mert mindenütt te jelen vagy énvélem, / Vesszöd és botod megvigasztal engem, / És nekem az én ellenségim ellen / Asztalt készítesz, eledelt adsz bőven.

3. Az én fejemet megkened olajjal, / És engemet itatsz teljes pohárral; / Jóvoltod, kegyességed körülvészén / És követ engem egész életemben. / Az Úr énnékem megengedi nyilván, / Hogy mind éltiglen lakjam ő házában.

4. Áldd, lelkem

1. Áldd, lel-kem, Is - te-ned, di - csérd e szent ne-vet,
El - tör - li bú - nö-det, Meg - vált - ja é - le-ted,

Jó - sá - gát ha-nya-gul el ne fe-ledd!
Ir - gal - ma be-kő-töz min - den se-bet.

Oly nagy az ég ki-csi föl - dünk fe-lett,

Még na-gyobb Is - ten-ben a sze-re-tet.

Nem bú-ne-ink sze-rint bánt most ve-lünk meg-int.

Jó - sá - ga i-ga-zabb hú - ség - re int.

2. Réti virág ma él, Fújja az őszi szél,
Holnap már lekonyul, semmit sem ér.
Napjaink, mint a por, Szállnak, a szél sodor,
Sok földi hatalom nincs már sehol.
Oly nagy az ég kicsi földünk felett,
Még nagyobb Istenben a szeretet.
Porunkig lehajol, Az ítélet alól
Felmentő kegyelem ígéje szól.

3. Felséges Isten Ő, A fény és az erő.
Életünk tavasza csak tőle jó.
Áldja őt szép zene, Angyalok éneke,
Menny és föld öröme, dicsérete.
Oly nagy az ég kicsi földünk felett,
Még nagyobb Istenben a szeretet.
Áldjuk hát mi is Őt! Tőle kapunk erőt,
Szolgálni szerető színe előtt.

5. Hála, hogy itt a csöndes reggel

G Em Am7 D9

1. Há-la, hogy itt e csön-des reg-gel,

G Em Am7 D

Há-la, hogy éj-re nap-pal jó,

G G7 C Cm

Há-la, hogy min-den ó-rám gond-ját

G D7 G (C G)

el-hor-doz-za Ö.

és ♪: M. G. Schneider

☞: Dicsérvjétek az Urat (1986.) – 77.

2. Hála barátért, testvérszívért,
Hála, ha bennük bízhatom,
Hála, hogy minden ellenségnek
Békéd hozhatom.

3. Hála a munka áldásáért,
Hála a boldog percekért.
Hála, hogy adtál dalt is, fényt is,
S adtál szép zenét.

4. Hála, ha olykor bánat támad,
Hála mindegyik jó szóér',
Hála, hogy éltem intésedre
Céljához elér.

5. Hála, hogy a te Igéd jár át,
Hála, hogy a te Lelked hív.
Hála, szeretet áldó árját
Érzi minden szív.

6. Hála, hogy a te szent nagy fényed, –
Hála! – szívemen átragyog.
Hála azért is ím, hogy néked
Hálát adhatok!

6. Igéddel áldj meg

1. I - géd - del áldj meg ben - nün - ket, U - runk,
 Így lesz e haj - lék lel - ki ott - ho - nunk,
 Buz - díts, hogy szív - vel szol - gál - junk ne - ked,
 Á - raszd e ház - ra ál - dott Lel - ke - det!
 Buz - díts, hogy szív - vel szol - gál - junk ne - ked,
 Á - raszd e ház - ra ál - dott Lel - ke - det!

2. Igéddel hívtál most is, hű Urunk,
 Bármerre küldesz, bátran indulunk,
 Buzdíts, hogy szívvel szolgáljunk neked,
 Áraszd ki ránk is áldott Lelkedet!
 Buzdíts, hogy szívvel szolgáljunk neked,
 Áraszd ki ránk is áldott Lelkedet!

szöveg: Vizi I. | dallam: J. Sibelius, 1899 | RÉ 841

7. Isten élő Lelke jöjj

826 szöveg: D. Iverson, 1926 | fordítás: Révészné Váró M.
dallam: *Iverson*

1. Is - ten é - lő Lel-ke, jöjj, áld - va szállj le rám,
É - gi lán-god jár - ja át szí - vem és a szám!
Oldj fel, küldj el, tölts el tűz - zel!
Is - ten é - lő Lel-ke, jöjj, áld - va szállj le rám!

2. Isten élő Lelke, jöjj, légy vezérem itt,
Ó, segíts, hogy hagyjam el bűnök útjait!
Oldj fel, küldj el, tölts el tűzzel!
Isten élő Lelke, jöjj, légy vezérem itt!

3. Isten élő Lelke, jöjj, hadd lehessek szent,
S Jézussal légyek egy már e földön lent!
Oldj fel, küldj el, tölts el tűzzel!
Isten élő Lelke, jöjj, hadd lehessek szent!

4. Isten élő Lelke, jöjj, győzedelmet adj,
S majd a végső harcon át mennybe fölragadj!
Oldj fel, küldj el, tölts el tűzzel!
Isten élő Lelke, jöjj, győzedelmet adj!

8. Isten nevét dicsérem

1. Is-ten ne-vét di-csé-rem, szí-ve-m csu-pa há - la,
Együtt mondjunk há - la - dalt, kö - zös é - nek áld - ja:

Refr.: Jó - ság, hú - ség, ke - zed min-den mű - ve,
Szent vagy, jó vagy, ál-dunk mind-ö - rök - re.

2. Döbbsent szívünk ráeszmél, milyen nagy az Isten:
Erő, Főnség, Hatalom, fénye átjár mindent.
Refr. Jóság, hűség...

3. Igaz jóság, irgalom minden rendelése,
Csak az érti valóban, aki bízik benne.
Refr. Jóság, hűség...

4. Soha el nem felejtí ősi szövetségét,
Maga őrzí, táplálja, egybegyűjtí népét.
Refr. Jóság, hűség...

5. Atya, Fiú, Szentlélek, megillet a hála,
Csodálkozva, boldogan néped ezt kiáltja:
Refr. Jóság, hűség...

9. Jézus Krisztus szép fényes hajnal

658 szöveg: Debrecen, 1616
dallam: Kolozsvár, 1744

1. Jé - zus Krisz - tus, szép fé - nyes haj - nal,
Ki fel - tá - madsz új vi - lát - gal,
És meg - ál - dasz min - den jók - kal:

2. Te vagy nekünk egy reménységünk, / Isten előtt közbenjárónk,
Szép koronánk, ékességünk.
3. Világosítsd a mi szívünket: / Ismerhessünk meg tégedet;
Tanulhassuk szent igédet.
4. Az ördögnek csalárdságától, / Lelki-testi nyavalyától,
Őrizz hamis tudománytól,
5. Az Atyával és Szentlélekkel, / Hogy tégedet tiszta szívvel
Mindörökké áldjunk! Ámen.

10. Jöjj, ó jöjj

1. Jöjj, ó, jöjj el Jé-zus, Krisz-tu-sunk, Vár a szí-vünk, jöjj el!

szi Né-ped ké-szen áll-va víg ö-rö-mmel, é - ne-ke-l-ve vár: Sza-ba-dí-tónk, jöjj el!

♩: Marschalkó Gyula ♪: P. E. Ruppel 🎵: Szól a kürt – 240.

11. Kegyes Jézus

202 szöveg: T. Clausnitzer, 1663 | fordítás: Új zengedező mennyei kar, 1743
dallam: J. R. Ahle, 1664

1. Ke-gyes Jé-zus, itt va-gyunk
Gyúl-jon fel kí-ván-sá-gunk

Te szent i-géd hal-lá-sá-ra,
Üd-vös-ség ta-nu-lá-sá-ra,

Hogy a föld-től el-sza-kad-junk,

Csak te-hoz-zád ra-gasz-kod-junk.

2. Elménket, értelmünket
Lelki sötétség fogta be,
De szent Lelked szívünket
Tiszta fénnel úgy töltse be,
Hogy jót gondoljunk és szóljunk,
Mert csak téled kell azt várnunk.

3. Dicsőségnek napfénye,
Istentől jött világosság!
Indítsd lelkünk készsége,
Nyisd meg fülünk, szívünk és szánk!
Hitvallásunk, könyörgésünk,
Urunk, Jézus, halld meg, kérünk!

12. No, minden népek

47 szöveg: Th. de Bèze | fordítás: Szenci Molnár A.
dallam: L. Bourgeois, Genf, 1551

1. No, min - den né - pek, Ör - ven - dez - ze - tek,
 És tap - sol - ja - tok, Is - tent áld - já - tok
 Szép han - gos - ság - gal És nagy fel - szó - val,
 Mert az Úr Is - ten Nagy fel - sé - gé - ben,
 Ő ki - rály - sá - ga És nagy or - szá - ga
 Ki - ter - jed mesz - sze, Ez e - gész föld - re.

2. Hatalmunkba vet Nagy sok népeket,
 És meghódoltat Sok pogányokat
 Minékünk végre Ő nagy ereje.
 Minket ő felvett, Örökévé tett,
 Nékünk engedte Ő kegyessége
 Jákóbnak tisztét, Kit igen szeret.

3. Íme, az Isten Szépen felmegyen
 Nagy vigasságban, Trombitaszókban;
 Urunk felmegyen Nagy dicsőségben.
 Énekeljete Az Úr Istennek
 Zengő verseket, Szép énekeket,
 E nagy királynak Mint mi Urunknak!

4. Őnéki minden Jól énekeljen,
 Mert minden népek Néki engednek.
 Királyi székben Ül nagy kegyesen.
 A fejedelmek Őhözgyűlnek,
 Mint Ábrahámnak Istenét áldják,
 Alázatosan Néki szolgálván.

5. Ez erős Isten Úr mindeneken,
 Népét megőrzi És jól vezérli.
 Nagy dicsősége, Melynek nincs vége.

13. Ó, felséges Úr

szöveg: C. Marot | fordítás: Szenci Molnár A. 8
dallam: G. Franc, Genf, 1542

Kiemelt versek: 1-6., 9.

1. Ó, fel - sé - ges Úr, mi ke-gyes Is - te - nünk,
Mely csu-dá - la - tos a te ne-ved né-künk!
Nagy di - cső - sé - ged ez e - gész föld - re
Ki - ter - jed, és fel - hat az e - gek - re.

2. Dicsérnek téged még a csecsemők is,
Szájukban viselik nevedet ők is,
Kik által ellenséget megejtesz,
És bosszúállót megszégyenítesz.

3. Nagy voltát ha megnézem dolgaidnak,
Melyeket a te kezeid formáltak,
Az eget, holdat, a fényes napot,
És szép renddel a sok csillagokat:

4. Csudálván mondom: Micsoda az ember,
Ki tőled ennyi sok dicsőséget nyer?
De micsoda az embernek fia,
Kiről Felségednek van ily gondja?

14. Ott a messze földön

1. Ott a messze földön ár-ván hon-talan,
Haldd meg a ki-ál-tást, fi-am, fi-am!

Refrén: Vár A-tyád szerel-me, vár rád vi-ga-sza,
Jöjj a messze táj-ról, ó, jöjj ha-za!

2. Rajtad a nyomornak súlyos terhe van,
Tested, lelked szenved, fiam, fiam!
Vár Atyád szerelme...

4. Nézd, a rossz világnak csak fullánkja van,
Drága csak nekem vagy, fiam, fiam!
Vár Atyád szerelme...

3. Búsán, összetörve jársz, vigasztalan,
Megpihenni vágyol, fiam, fiam!
Vár Atyád szerelme...

5. Szóznak ellenállnod úgyis hasztalan,
Jöjj, mert egyre várlak, fiam, fiam!
Vár Atyád szerelme...

♫: H. Bonar – Vargha Gyuláné ♪: D. I. Sankey 📖: Krisztus az énekek – 772.

15. Siess, keresztyén

szöveg, dallam: 227
Tinódi Lantos S., 1549

1. Si - ess, ke-resz - tyén, lel - ki jót hal - la - ni,
Ré - gi tör-vény - ből har-col - ni ta - nul - ni,
Az i - gaz hit mel - lett mint kell bajt vív - ni,
Krisz - tus-ban bíz - ni.

2. Mert nem hiába ezt az ó törvénybe,
Próféták írták Biblia könyvébe;
Szép tanulság ez most az új törvénybe', / Mi eleinkbe'.

3. Jól tudja földön ezt minden keresztyén:
Nem csak fegyverrel oltalmaz az Isten.
Ezt minden népnek tudására adom: / Istenünk vagyon!

4. Fejedelemség vagyon csak Istenben,
Minden hatalom vagyon ő kezében;
Kiket ő akar, föld kerektségében: / Emeli égben.

5. Ne ess kétségbe ő nagy jóvoltában,
Az igaz hitben erős légy magadban,
Mint Dávid, úgy jársz párviadalodban, / Hitvallásodban.

6. Dávidot Isten hagyá királyságban,
Ő ellenségit veté gyalázatban.
Dicsérjük Istent nagy hálaadásban, / Énekmondásban.

16. Sűrű sötét van

1. Sű-rű ső-tét van min-den-fe-lé, u-tat ke-re-sek az éj-ben;
 Sem csil-lag-fény,sem re-mény-su-gár, ár-nyak su-han-nak az éj-ben.
 Re-me-gó szí-vem hoz-zád ki-ált, ó U-ram, halld meg i-má-mat!
 Me-nek-vés nin-csen, nem is le-het, U-ram, csak e-gye-dül ná-lad.

2. Jézus, te vagy a hajnali fény, te vagy a nap ragyogása,
 Te vagy az Isten lényé maga, arcának tündöklő mása.
 És, aki téged már megtalált, szívében ott van a béke,
 Te lettél annak örökre már oltalma és menedéke.

3. Nem vagyok más, csak üres edény, tölts meg hát Lelkeddel engem!
 Igédnek áldott, szent ereje munkálkodjék már énbennem!
 Rajtam keresztül áradj, Uram, szerte ragyogjon a fényed,
 Hogy énáltalam sok árva szív békéjét benned meglelje.

4. Amerre járok, merre kelek, te légy, Uram, a vezérem,
 Hogy saját tervem, akaratom ne legyen többé énnékem!
 Ne éljek többé már soha én, Lelkeddel élj te énbennem,
 Áltállépve majd a gyöngykapun, Uram, engedj hozzád mennem!

17. Szentlélek Isten

D D/Cisz Hm Hm/A Em A7 D

Szent - lé - lek Is - ten, jöjj szí-vünk - be, i - gen ó - haj - tunk!

D D/Cisz Hm Hm/A Em A7 D *Fine*

Szent - lé - lek Is - ten, jöjj szí-vünk - be, i - gen ó - haj - tunk!

G Em/Cisz Fiszm7 Hm7 Em7 A7 D

Jöjj Gyá - mo - lí - tó, Jöjj Ví - gasz - ta - ló,
 Jöjj é - gi E - rő, Jöjj Lel - ke - sí - tő,

Hm E A D E A

Jöjj meny - nye - i Társ, Hogy a bús ár - va - ság - ból ki - válts!
 Jöjj szent, tisz - ta Láng: Tű - zet fog - jon e fá - sult vi - lág!

♩: B. Eriksson – Hamar István ♪: B. Eriksson 📖: Krisztus az énekiem – 735.

18. Valaki vallást tesz

m

1. 2.

Va - la - ki val - lást tesz ró - lam a vi - lág - nak,
 Ki az én ne - vem - ről szé - gyell val - lást ten - ni,

∞

val - lást te - szek ró - la én is az A - tyá - nak!
 úgy fo - gom majd én is A - tyám - nál szé - gyell - ni.

♩: Mt 10,32-33 alapján Törzsök Béla ♪: Spanyol népdal 📖: Jézushoz jöjjetek! – 45.

19. Tebenned bízunk

90 szöveg: Th. de Bèze | fordítás: Szenci Molnár A.
dallam: L. Bourgeois, Genf, 1551

1. Te - ben - ned bíz - tunk e - le - i - től fog - va,
U - ram, té - ged tar - tot - tunk haj - lé - kunk - nak!
Mi - kor még sem - mi he - gyek nem vol - ta - nak,
Hogy még sem ég, sem föld nem volt for - mál - va,
Te vol - tál, és te vagy, e - rős Is - ten,
És te meg - ma - radsz min - den i - dő - ben.

9. Szolgáidon láttassad dolgaidat, / Dicsőségedet ezeknek fiain!
Add értenünk felséges hatalmat, / Mi kegyes Urunk, ó, irgalmas Isten!
Minden dolgunkat bírjad, forgassad, / Kezeink munkáit igazgassad!

20. Új világosság

Adventi himnusz, a protestáns graduálok nyitótétele 371
szöveg: *Batthyány-Ovári-Ráday-graduál*, 17. század eleje | dallam: Kozolvár, 1744

1. Új vi - lá - gos - ság je - le - nék,
Ó té - vely-gés csen - de - se - dék;
Is - ten I - gé - je je - le - nék,
Ú - jon - nan né - künk a - da - ték.

2. Evangélium erejét, / Krisztust, áldott szent Igéjét,
Atya Isten nagy jó kedvét, / Megmutatá ő kegyelmét.
3. Kit sok száz esztendeiglen / Eltitkolt volt Atya Isten,
Mint megmondá jövendölvén / Ámos próféta könyvében.
4. Ezt a mi hitelenségünk / És nagy telhetlenségünk,
Érdemlette tévelygésünk, / Emberbeli reménységünk.
5. Igaz az Isten Igéje, / Kivel él ember elméje,
Kinek megmarad ereje, / És el nem vész ő reménye.
6. Kérünk, Úr Isten, tégedet, / Erősítsd meg híveidet,
Hogy vehessük szent Igédet, / És vallhassuk te hitedet.
7. Mert csak te vagy bizodalunk, / Ördög ellen nagy gyámolunk,
Testünk ellen diadalmunk, / E világ ellen oltalmunk.
8. Dicsőség légyen Atyának / És egyetlenegy Fiának,
Ezeknek Ajándékának; / A dicső Szentháromságnak.

1. Menjetek be kapuin

Am Am Dm Am F C G7 Am
 Men - je - tek be ka-pu-in há-la-a-dás - sal, tor-ná-ca - i - ba di - csé-re-tekkel!

Am Am Dm Am F C G7 Am
 Men - je - tek be ka-pu-in há-la-a-dás - sal, tor-ná-ca - i - ba di - csé-re-tek-kel!

Dm7 G Em Am Dm7 G G7 Am
 Mert jó az Úr, örök-ké - va-ló ke-gyel-me, és hű-sé-ge meg-ma-rad mind-ö-rök-re!

Dm7 G Em Am Dm7 G G7 Am
 Mert jó az Úr, örök-ké - va-ló ke-gyel-me, és hű-sé-ge meg-ma-rad mind-ö-rök-re!

♩ és ♪: N. L. Hopper (Zsolt100,4-5 alapján) 🎵: Krisztus az éneke - 612.

2. A mélyből hozzád száll szavam

1. A mély-ből hoz-zád száll sza-vam, Krisz-tus ke-gyel - mezz!
 A baj - ban lel - kem társ - ta - lan, Krisz - tus ke-gyel - mezz!
 Em (C) Am (D) G G7 A7 D
 Refrén: Se - gíts! (Se - gíts!) Ne hagyj! (Ne hagyj!) Nézd, rám tör a bűn már,
 Em (C) Am (Am/Fisz) H7 Em
 Te adj! (Te adj!) E-rőt! (E-rőt!) Krisz - tus, ke-gyel - mezz!

2. Ha ajkam vétett ellened,
 Krisztus kegyelmezz!
 A jó hírt zengem csak veled,
 Krisztus kegyelmezz!
 Segíts...
3. Ha arcod fényét elfedem,
 Krisztus kegyelmezz!
 Te újból szólíts, Istenem,
 Krisztus kegyelmezz!
 Segíts...

♩ : ?

♩ : Spirituálé

☞ : Dicsérjétek az Urat! (1995.) – 163.

3. Ó, Jézus, árva csendben

722 szöveg: W. W. How, 1867 | fordítás: Áprily L.
walesi dallam, Llangloffan, 1865

1. Ó, Jé-zus, ár-va csend-ben az aj-tón kí-vül állsz,
 Be-jön-nél már, de né - mán kulcs-for-du-lás-ra vársz.
 Mi mondjuk, hogy mi - énk vagy, te vagy a név, a jel:
 Ó, szégyen, hogy te légy az, a - ki-nek vár-ni kell.

2. Ó, Jézus, most kopogtatsz,
 sebhelyes még a kéz;
 Könnymarta kedves arcod
 oly búsan intve néz.
 Ó, áldott, drága jóság,
 mely ennyit tűrve vár!
 Ó, bűnök szörnyű bűne,
 mely téged így kizár!

3. Ó, Jézus, szólsz, s a szívhez
 a szó szelíden ér:
 „Így bánsz velem? Teérted hullt
 testemből a vér!”
 Bús szégyennel behívunk,
 az ajtónk nyitva már.
 Jöjj, Jézus, jöjj, ne hagyj el,
 a szívünk várva vár!

4. Áldjátok az Úr nevét

1. Áld - já - tok az Úr ne - vét,

A - kik ne - ki szol - gál - tok!

Ma - gasz - tal - já - tok ő - tet,

Kik hív szol - gá - i vagy - tok,

Kik ál - lo - tok há - zá - ban

És jár - tok tor - ná - ci - ban.

♩: Th. de Bèze – Szenci Molnár Albert (135. zsoltár)

♪: Genf 1562.

📖: Ref. énekeskönyv – 135.

Ennél a 16. századi éneknél az akkor általános \downarrow mérőütést alkalmaztuk, tehát énekléskor a \downarrow egyenlő a mai „tá” értékkel (kb. másodpercenként 1 ütés), míg a „tí”-nek felel meg.

2. Dicsérjétek, mert jó ő,
Áldjátok ő szent nevét,
Mert ő igen jókedvű!
Jákóbot, mint ő népét,
Izráelt elválasztá,
Örökévé foglala.

3. Mert tudom, hogy ez Isten
Erős más isteneknél,
Hatalma nagy mindenén;
Isteni beszédével,
Amit akar az égen,
Megtészi földön, vízen.

8. Megáll örökké neve
És szent emlékezete.
Ítéli hatalmában,
Népét igazságában;
Szolgáinak az Isten
Megkegyelmez kegyesen.

12. Kik az Urat féltitek,
Szent nevét dicsérjétek!
A Sionról áldjátok
És őt magasztaljátok
Az ő lakóhelyében,
A szent Jeruzsálemben!

5. Hallod-e Jézus hívását?

1. Hal - lod - e Jé - zus hí - vá - sát? Hang - zik az ő sza - va.

3. Légy kő - ve - tő - je, add ne - ki szí - ve - det, 4. Lépj a nyo - má - ba ma!

♩: Marschalkó Gyula ♪: Bárdos Lajos 📖: Jézushoz jöjjetek! – 85.

6. Jöjj, az Úr vár reád

1. Jöjj, az Úr vár re-ád, jöjj, a - míg if - jú vagy!
É - le - ted ta - va - szát, de - rű - jét ne - ki add!
Ó, ne hagyd fe - je - det bűn - ben ő - szül - ni vén - hed - tté,
Ne csu - pán te - le - det vi - gyed vé - gül az Úr e - lé.

2. Ó, a szárnyas idő, mint az álom, repül,
Ámde zsákmányt szed ő, fogyunk szüntelenül.
Tétován mire vársz? Hallod-é már a hívó szót?
El ne késs, jaj, vigyázz, mire eszmélsz: a van csak volt.

3. Jézus hív, vele járj, erre váltott meg ő.
Lelki sziklára állj, élő víz onnan jő.
Ő nekünk utat tört, te is lépj arra hittel rá!
Már itt lent s odafönt téged ő tehet boldoggá!

szöveg: O. Viljanen
fordítás: Hamar I.
dallam: S. Korpela
RE 750

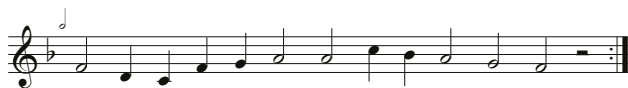
7. Istennek Báránya

268 szöveg: *Agnus Dei*
dallam: M. Luther, 1528

Is - ten - nek Bá - rá - nya, ki bű - nün - ket el - ve - szed,
ir - gal - mazz né - künk!
Is - ten - nek Bá - rá - nya, ki bű - nün - ket el - ve - szed,
add ránk bé - kes - sé - ged! Á - men, á - men.

8. Az Úrnak irgalmát

szöveg: Th. de Bèze | fordítás: Szenci Molnár A.
dallam: P. Davantès, Genf, 1562 **89**

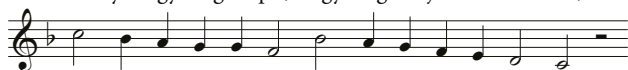
1. Az Úr-nak ir-gal-mát ö-rök-ké-é-nek-lem,
És hű-sé-ges vol-tát min-den-kor hir-de-tem,

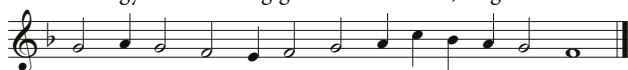
Mert mondom, hogy megáll mind-ö-rök-ké ir-gal-ma,

Me-lyet úgy meg-é-pít, hogy meg-áll-jon min-den-ha,

És hogy mind az é-gig e-rő-sí-ted, meg-tar-tod

Te szent i-gaz-sá-god és a te fo-ga-dá-sod.

2. Az egek hirdetik sok csudadolgodat,
A szent gyülekezet te igazságodat.
Mert vajon kicsoda volna ott fenn az égben,
Ki nagy hatalommal hozzád hasonló légyen?
Az erős angyalok seregében vagyon-e,
Ki e dicső Úrhoz hasonlatos lehetne?

3. Igen rettenetes e fölséges Isten,
Őtet féli minden a szent gyűlésekben.
Ó, seregek Ura, minden enged tenéked,
Te, nagy, erős Isten, vajon ki érne véled?
Tenálad lakozik a te nagy igazságod,
Soha el nem múlik a te igaz mondásod!

4. Boldog a nép, amely tenéked örvendez,
Minden dolgát, Uram, ez viszi jó véghez.
Fényes orcád előtt ezek járnak merészen,
És a te nevedben örvendeznek szüntelen,
Mert nagy dicsőségre őket felmagasztalod,
És jótéményed rajtuk megszorítod.

9. Hadd menjek, Istenem

772 szöveg: S. F. Adams, 1841 | fordítás: Benkő I.
dallam: *Bethany*, L. Mason, 1856

1. Hadd men-jek, Is - te-nem, Min - dig fe - léd,

Fáj - dal-mak út - ja-in Min - dig fe - léd.

Ó, sok ke - reszt - je van, De ez az én u-tam,

Mert hoz-zád visz, U-ram, Min - dig fe - léd.

2. Ha este száll reám, / S csendes helyen

Álomra hajtánám / Fáradt fejem:

Nem lesz hol nyughatom, / Kő lesz a vánkosom,

De álomszárnyakon / Szállok feléd.

3. Szívemtől trónodig / – Mily szent csoda –

Mennyei grádicsok / Fényes sora,

A szent angyalsereg / Mind nékem integet;

Ó, Uram, hadd megyek / Én is feléd!

4. Álomlátás után / Hajnal ha kél,

Kínos kővánkosom / Megáldom én.

Templomná szentelem, / Hogy fájdalmas szívem,

Uram, hozzád vigyem, / Mindig feléd!

5. Csillagvilágokat / Elhagyva már,

Elfáradt lelkem is / Hazatalál.

Hozzád ha eljutok, / Lábadoz roskadok:

Ottan megnyugodhatok / Örökre én!

10. Hogyha felindul az Isten

szöveg: Th. de Bèze | fordítás: Szenci Molnár A.
dallam: M. Greiter, Strasbourg, 1525 **68**

1. Hogy - ha fel - in - dul az Is - ten,
És el - fu - ta - mod - nak széj - jel

El - ker - get - tet - nek szer - te - len
Ő ha - ra - gos szí - ne e - lől

Min - den ő el - len - sé - gi.
Min - den ő gyű - lö - lö - i.

Úgy el - ű - zet - nek hir - te - len,
Mint a füst sem - mi - vé le - szen,

El - vész min - den ő dol - guk;
Mint vi - asz ol - vad a tűz - től,

Úgy az ő ke - mény szí - né - től
El - vesz - nek a go - no - szok.

2. De az igazak mindnyájan
Örvendeznek nagy vígságban
A kegyes Isten előtt;
És víg szívvel énekelnek,
Hogy ő kevély ellenségek
Magszényenült, elveszett.
Nagy örömmel az Istennek,
Énekeljeteq nevének,
Dicsérjéteq, áldjátok;
Ki pusztá földeken megyen,
Kinek neve erős Isten:
Őtet magasztaljátok!

3. Őelőtte vigadjatok,
Mert ő az árváknak atyjok,
Kiket táplál kegyesen;
Az özvegyeknek oltalma
Az ő isteni hatalma,
Lakván ő szentségében.
Isten a mi segedelmünk,
És kegyesen lakik velünk,
Őriz minket mint népét;
Élet és halál kezében,
Ő az erős, örök Isten,
Megtartja minden hívét.

4. Énekeljeteq Istennek,
Ki lakója az egeknek,
Kiket teremtett régen.
Ahol nagy hatalmával ül,
Honnan szava úgy megdördül,
Hogy zeng és harsog minden.
Dicsérjéteq nagy hatalmát,
Ki felséges méltóságát
Izráelen láttatja!
Kinek nagy erejét ott fönq,
Az égen és a felhőkön
Senki sem tagadhatja.

11. Jézusról, csak róla

1. Jé - zus - ról, csak ró - la mon - dok é - ne - ket,
 Ö, csak ő hor - doz - ta min - den vét - ke - met,
 Ö, csak ő hor - doz - ta min - den vét - ke - met.

2. Bűn szennyezte lelkem, s ím befogadott.
 Vére árán nyertem bűnbocsánatot,
 Vére árán nyertem bűnbocsánatot.

3. Bűn, halál bilincset Jézus törte le.
 Így lettem fogolyból Isten gyermeke,
 Így lettem fogolyból Isten gyermeke.

4. Mint királyi gyermek élek föld porán.
 Szép örökség vár rám, égi koronám,
 Szép örökség vár rám, égi koronám.

5. Az arany városban lesz lakóhelyem.
 Örök menyegzőben örvendezhetem,
 Örök menyegzőben örvendezhetem.

sz: S. Korpela – Scholz László ♪: M. M. Hela 🎵: Krisztus az éneke – 682.

12. Szentlélek, jövel

1. Szent-lé - lek, jö - vel, Szí-vünk töltsd ma el,
 Szent e - rőd-del, vi - ga - szod - dal Légy hozzánk kö - zell!

2. Jöjj, pünkösdi láng,
 Nyisd meg szívünk, szánk,
 Hogy a bűntől megtisztulva
 Szálljon fel imánk!

3. Adj bátor hitet,
 Zengő éneket,
 Mely sok bűnöst megtérésre,
 Üdvre elvezet.

4. Szenteld meg szívünk,
 Hogy eggyé legyünk,
 Hogy Jézusról vallást tenni
 Mindig kész legyünk.

5. Ha eljő az est,
 Ránk fátylat ereszt,
 Boldog szívvel zengje ajkunk:
 Győzött a kereszt!

13. Sűrű sötét van

1. Sű - rű sö - tét van min - den - fe - lé, u - tat ke - re - sek az éj - ben;
 Sem csil - lag - fény, sem re - mény - su - gár, ár - nyak su - han - nak az éj - ben.
 Re - me - gő szí - vem hoz - zád ki - ált, ó, U - ram, halld meg i - má - mat!
 Me - nek - vés nin - csen, nem is le - het, U - ram, csak e - gye - dül ná - lad.

2. Jézus, te vagy a hajnali fény, te vagy a nap ragyogása,
 Te vagy az Isten lényé maga, arcának tündöklő mása.
 És, aki téged már megtalált, szívében ott van a béke,
 Te lettél annak örökre már oltalma és menedéke.

3. Nem vagyok más, csak üres edény, tölts meg hát Lelkeddel engem!
 Igédnek áldott, szent ereje munkálkodjék már énbennem!
 Rajtam keresztül áradj, Uram, szerte ragyogjon a fényed,
 Hogy énáltalam sok árva szív békéjét benned meglelje.

4. Amerre járok, merre kelek, te légy, Uram, a vezérem,
 Hogy saját tervem, akaratom ne legyen többé énnékem!
 Ne éljek többé már soha én, Lelkeddel élj te énbennem,
 Általlépve majd a gyöngykapun, Uram, engedj hozzád mennem!

♫: Dr. Ecsedy Aladár ♪: Draskóczy László 📖: Krisztus az énekem – 787.

14. Krisztus feltámadása

507 szöveg: Debrecen, 1560
dallam: *Cantus catholici*, 1651

1. Krisz-tus fel-tá-ma - da i - gaz - sá-gunk - ra,
U - tat szer-ze mennyor-szág - ra,
ö - rök bol - dog - ság - ra.

2. Mind e világ terhét vállára vette,
A hatalmas Atya Istent értünk megkövette.

3. De lám, ezt nem érti a hálátlanság,
Emberekre honnan szállott ennyi nyomorúság.

4. Azért nem fogadják Isten beszédét,
Jóra intő szent Igéjét: Krisztust, üdvösségét.

5. „Krisztus feltámadása” – sokan kiáltjuk,
De a bűnnek undokságát mi meg nem utáljuk.

6. Tudva, bűnben élünk, semmit nem félünk,
Azért a Krisztus halála nem használ minékünk.

7. Támadjunk fel testben azért a bűnből,
Melyért mi kirekesztettünk a nagy dicsőségből.

8. Vegyük nagy jó kedvvel Krisztus jóvoltát,
Atya Isten előtt való kedves áldozatját.

9. Dicsőség mennyégben az Úr Istennek,
Atya, Fiú, Szentléleknek, mindörökké. Ámen.

15. Siessetek, hamar lejár

1. Si - es - se - tek, ha - mar le - jár!
Ke - gyel - me már rég - ó - ta vár.
Ma még le - het, ma még sza - bad,
Bo - rulj le a ke - reszt a - latt.

2. Elszáll a perc, az életed,
Ma még, ha jössz, elérheted.
Ne késs tovább, ne várj tovább:
Ma kérd Atyád bocsánatát!

szöveg és dallam: Füle L | RÉ 747

16. Bocsásd meg, Úr Isten

szöveg: Balassi B.
dallam: *Kájoni-kódex*, 1634 után **462**

1. Bocsásd meg, Úr Is - ten, if - jú - sá - gom - nak vét - két,
Sok hi - tet - len - sé - gét, un - dok fer - tel - mes - sé - gét,
Tö - röld el rút - sá - gát, min - den ál - nok - sá - gát,
könnyeb - bítsd lel - kem ter - hét.

2. Az én búsult lelkem én nyavalyás testemben / Tétova bujdosik, mint madár a szélvészben; / Tőled elijedett, tudván, hogy vétkezett, akar esni kétségben.
3. Akarna gyakorta hozzád ismét megtérni, / De bűnei miatt nem mer elődbe menni, / Tőled oly igen fél, reád nézni sem mér, színed igen rettegi.
4. Semmije sincs pedig, mivel elődbe menjen, / Mivel jóvoltodért viszont téged tiszteljen, / Nagy alázatosan, méltó haragodban Tégedet engeszteljen.
5. Bátorítsad, Uram, azért biztató szóddal! / Mit használsz szegénynek örök kárhozatjával? / Inkább hadd dicsérjen e földön éltében szép magasztalásokkal.
6. Térj azért, én lelkem, kegyelmes Istenedhez, / Szép könyörgésekkel béküljél szent kezéhez, / Mert lám, hozzá fogad, csak reá hagyd magad: igen irgalmas Úr ez.
7. Higgyünk mindörökké egyedül csak őbenne, / Őrizkedjünk büntől, ne távozzunk őtőle. / Áldott az ő neve örökké mennyekbe, ki már megkegyelmeze.

17. Nagy hálát adjunk

222 szöveg: Debrecen, 1590
dallam: *Boroszlói kézirata*, 16. sz.

1. Nagy há-lát ad - junk az A - tya Is - ten - nek,
Menny - nek és föld - nek szent te - rem - tő - jé - nek,
Ol - tal - ma - zónk - nak, ke - gyes él - te - tőnk - nek,

Református Egyház

2. Hála tenéked, mennybéli nagy Isten,
Hogy szent ígédet adtad mi elménkben,
És hogy ezáltal véssz ismeretedben,
Te kegyelmedben.

3. A romlás után nem hagyál bűnünkben,
Sőt, te Fiadat ígéréd ígédben,
Hogy elbocsátod ötet miközénkben,
Emberi testben.

4. Megemlékeztél szent ígéretedről
És a mihozzánk való kegyelmedről,
Így szóltál mennyből küldött szent Fiadról,
Jézus Krisztusról:

5. Ő a Megváltó, akit megígértem,
Róla mit szoltam, íme, betöltöttem,
Áldozatával megengeszteltettem,
És megbékéltem.

6. Emberek, népek, csak Őt hallgassátok,
Amit parancsol, azt megfogadjátok;
Kik nem halljátok, mind eltévelyedtek,
És mind elvesztek.

7. Felséges Isten, tenéked könyörgünk,
Hogy mutassad meg szent Fiadat nekünk,
Hogy ötet látván, benne remélhessünk,
Üdvözülhessünk.

8. Adjad, hogy lássuk a világosságot,
Te szent Igédet, az egy igazságot,
A Krisztus Jézust: örök vigasságot,
És boldogságot.

18. ÖrvendjeteK, mert Isten úgy szeret

1. Ör - vend - je - tek, mert Is - ten úgy sze - ret,
Bé - két a - kar, nem zord í - té - le - tet,

Ör - vend - je - tek, ör - vend - je - tek!

Jé - zus az Is - ten Fi - a el - jött ér - te - tek,
Nem kell a ső - tét - ség - ben, bűn - ben él - ne - tek,

Refr. Hall - já - tok meg e jó hírt, em - be - rek!

2. ÖrvendjeteK, Jézus feltámadott:

Új életet és új reményt hozott.

ÖrvendjeteK, örvendjeteK!

Nála az örök élet forrása ered,

Jöjjetek, igyatok hát éltető vizet!

Halljátok meg e jó hírt, emberek!

Halljátok meg e jó hírt, emberek!

3. ÖrvendjeteK, mert Jézus újra jön!

Elszáll a gond, felszárad mind a könny!

ÖrvendjeteK, örvendjeteK!

Fölragyog az Igazság, végre győz a jó,

Országa, szent uralma örökkévaló.

Halljátok meg e jó hírt, emberek!

Halljátok meg e jó hírt, emberek!

19. Szívből köszönöm

1. Szív - ből kö - szö - nöm, U - ram, az é - le -
2. Ál - dom, di - csé - rem Ne - ved, mert úgy sze -
tet, Mind a jó - ért, mit oly bő - ven ad - tál ne - kem,
retsz, Mi - kor pró - bák - kal küz - dök. Te rám te - kin - tesz,
Zen - gek há - la - é - ne - ket. Szív - ből kö - szönöm, U -
Fe - lém nyúj - tod szent ke - zed. Szív - ből kö - szönöm, U -
ram a bé - ké - met, Most hoz - zád száll az
ram, az új e - rőt. A lel - kem há - la -
ö - röm hang - ja - in! Hal - le - lu - ja!
i - mát mond Ne - ked: Hal - le - lu - ja!

2. Áldom, dicsérem Neved, mert úgy szeretsz,
Mikor próbákkal küzdök, Te rám tekintesz,
Felém nyújtod szent kezed.
Szívből köszönöm, Uram, az új erőt.
A lelkem hálaimát mond Neked:
Halleluja!

szöveg és dallam: Cl. Frayssé, 1976 | fordítás: Mikes A. | RÉ 801

1. Tehozzád jövünk

1. Te-hoz-zád jö-vünk már, Is - te-nünk, Ne szól-jon
A szí-vünk oly sö - tét, ó, se - gíts, É - lesz-sze

i - géd hi - á - ba, Áldd meg, ó, U-ram az é - ne-künk,
i - géd vi - lá - ga!

Le-gyen már csak ti - ed é - le-tünk! Ne szól-jon

i - géd hi - á - ba, Ne szól-jon i - géd hi - á - ba.

2. Ha fülünk igédre nem figyel,
Lábunkkal járunk a sárba'.
Vágyaink szakítanak Tőled el,
Nem fénylik mécsünk világa.
Ó, Uram, templomod hadd legyen,
A szívünk megszentelt hely legyen!
Ne szóljon igéd hiába,
Ne szóljon igéd hiába.

3. Ajkunkon hazugság bélyege,
Megrontott életünk átka.
Hogy állunk elődbe így, Uram,
Naponként Téged imádvá?
Nyisd meg a szemünk, hogy láthassunk!
Szenteld meg ajkunk, hogy áldhassunk!
Ne szóljon igéd hiába,
Ne szóljon igéd hiába.

4. A szívünk összetört, ó, Uram,
Itt állunk előtted gyászba'.
A mélyből hozd ki az életünk,
Ne szóljon igéd hiába.
Áldd meg az igét, hogy érthessük,
Dicsérve Tégedet, élhessünk,
Ne szóljon igéd hiába,
Ne szóljon igéd hiába.

2. A Sionnak hegyén, Úr Isten

szöveg: Th. de Bèze | fordítás: Szenci Molnár A. 65
dallam: G. Franc, Strasbourg, 1545

1. A Si-on-nak he-gyén, Úr Is-ten,
Fo-ga-dást tesz-nek né-ked it-ten,
Ti-ed a di-csé-ret,
Tisz-tel-vén té-ge-det,
Mert ké-ré-sü-ket a hí-vek-nek
Meg-hal-lod ke-gye-sen,
A-zért te-hoz-zád az em-be-rek
Jön-nek min-de-nün-nen.

2. Rajtam a bűnök erőt vettek, / Terhelvén engemet,
De nagy volta te kegyelmednek / Eltörli vétkünket.
Boldog, akit te elválasztál, / Fogadván házadba,
Hogy előtted nagy buzgósággal / Járjon tornácodba.

3. Javaival a te házadnak / Megeléjítettünk,
Szép dolgain te templomodnak / Gyönyörködik szívünk.
A te csuda igazságodból / Megfelelész minekünk,
Hallgass meg, Isten, velünk tégy jól, / Ó, mi segedelmünk!

4. Mindenek csak tebenned bíznak / E föld kerekéségén,
A kik széjjel messze lakoznak / A tengernek szélén.
Te mondhatatlan hatalmaddal / A magas hegyeket
Körülfogod, mintegy abronccsal / Erősítvén őket.

6. Te megvigasztalsz mindeneket / Reggel a napfényvel,
És biztatsz minden embereket / Csillagokkal éjjel.
Áldásaiddal látogatod / Az elszáradt földet,
Hasznos esővel meglágyítod, / Gazdagítván őket.

3. Áldd, lelkem, Istened

1. Áldd, lel-kem, Is - te-ned, di - csérd e szent ne-vet,
El - tör-li bú-nö-det, Meg - vált-ja é - le-ted,

Jó - sá - gát ha-nya-gul el ne fe-ledd!
Ir - gal - ma be-kö-töz min - den se - bet.

Oly nagy az ég ki-csi föl - dünk fe-lett,

Még na-gyobb Is - ten-ben a sze - re - tet.

Nem bú-ne-ink sze-rint bánt most ve-lünk megint.

Jó - sá - ga i-ga-zabb hű - ség - re int.

Dr. Pálhegyi Ferenc | Pálhegyi Dávid | Krisztus az énekem 614. | RÉ 807

4. Áldjon meg téged, áldjon az ÚR!

1.

 Áld - jon meg té - ged, áld - jon az Úr!

2.

 Ő - riz - zen té - ged, ő - riz - zen Ő!

3.

 Or - cá - ját meny - nyek - ből for - dít - sa le rád A - tyád!

4.

 Kö - nyö - rül - jön raj - tad, kö - nyö - rül - jön raj - tad!

5.

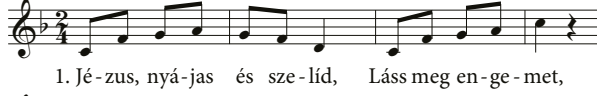
 Ad - jon bé - kes - sé - - - get!

4Móz 6,22–27 | szöveg és dallam: Draskóczy L. | RÉ 846

5. Jézus, nyájas és szelíd

szöveg: G. R. Prynne, 1858 | fordítás: Csomasz Tóth K.
 dallam: Glenfinlas, K. G. Finlay, 1925

724

1. Jé - zus, nyá - jas és sze - líd, Láss meg en - ge - met,

 Hall - gas - sad meg, hú Meg - vál - tóm, gyer - me - ke - det!

2. Bűnöm láncát oldja fel Kegyelmed s a hit;
 Törjed össze balga szívem bálványait!

3. Szabadságot adj nekem És tiszta szívét,
 Vonj magadhoz, Jézusom, hogy járjak veled!

4. Vezess engem utadon: Magad légy az út,
 Melyen lelkem a halálból életre jut.

5. Jézus, nyájas és szelíd, Láss meg engemet;
 El ne engedd, hú Megváltóm, már kezemet!

6. Jöjj, népek Megváltója

375 szöveg és dallam: M. Luther, 1524
fordítás: *Batthyány-gradual* alapján Csomasz Tóth K.

1. Jöjj, népek Megváltója,
Szűznek ékes virága,
Mind e világcsupája,
Mint jöttél, Isten Fia.

2. Nem emberi erőtől,
De Szentlélek Istentől
Ige testbe öltözék,
Szűz méhe megvirágozott.

3. Jöve ágyas házából,
Tiszta szűz szent méhéből;
Isten, ember ő egyben,
Eljött hozzánk már testben.

4. Szent Atyjától földre jött,
Szállt poklokra és győzött,
Atyjához emeltetik,
Ő székibe ültetik.

5. Atya Isten szent Fia,
E világnak istápjája:
Gyarló néped sok baja
Rád szállt, légy bajvivőja!

6. Jászolod immár fénylik,
Új világa tündöklik,
Melytől éj elenyészik,
Hitünk megerősödik.

7. Dicsőség néked, Urunk,
Mi kegyelmes Megváltónk!
Dicsőség szent Atyádnak
És mi Vigasztalónknak!

7. Szentlélek Isten, jöjj szívünkbe

D m Hm Em A7 D
Szent - lé - lek Is - ten, jöjj szí - vü - nk - be, i - gen ó - haj - tunk!

D Hm Em A7 D *Fine*
Szent - lé - lek Is - ten, jöjj szí - vü - nk - be, i - gen ó - haj - tunk!

G Em/Cisz Fiszm7 Hm7 Em7 A7 D D/Cisz
Jöjj Gyá - mo - lí - tó, Jöjj Ví - gasz - ta - ló,
Jöjj é - gí - E - rő, Jöjj Lel - ke - sí - tő,

Hm E A Fiszm D E A A7
Jöjj meny - nye - i Társ, Hogy a bús ár - va - ság - ból ki - vált!
Jöjj szent, tisz - ta Láng: Tű - zet fog - jon e fá - sult vi - lág!

8. Amint vagyok

szöveg: Ch. Elliott, 1836 | fordítás: Vargha T. 713
dallam: *Just as I am*, J. Barnby, 1883

1. A - mint va - gyok - sok bűn a - latt,
De hall - va hí - vó han - go - dat,
Ki ér - tem ál - do - zád ma - gad -,
Fo - gadj el, Jé - zu - som!

2. Amint vagyok – nem várva, hogy Lelkemnek terhe, szennye fogy,
Te, aki megtisztíthatod –, Fogadj el, Jézusom!

3. Amint vagyok – bár gyöttrelem S kétség rágódik lelkemen,
Kívül harc, bennem félelem –, Fogadj el, Jézusom!

4. Amint vagyok – vak és szegény, Hogy kincset leljek benned én,
S derüljön éjszakámra fény –, Fogadj el, Jézusom!

5. Amint vagyok – nincs semmi gát, Kegyelmed mit ne törne át;
Hadd bizza lelkem rád magát –, Fogadj el, Jézusom!

6. Amint vagyok – hogy a te szent Szerelmed tudjam, mit jelent
Már itt s majd egykor odafent –, Fogadj el, Jézusom!

9. Az egyháznak a Jézus a fundamentoma

590 szöveg: S. J. Stone, 1866 | fordítás: Csomasz Tóth K.
dallam: *Aurelia*, S. S. Wesley, 1864

1. Az Egy-ház-nak a Jé - zus a fun-dá-men-tu - ma,

A szent I - gé - re é - pült fel lel-ki temp-lo - ma.

Le-szállt a mennyből hív - ni és el-je-gyez-ni őt,

Meg-vált-va drá - ga vé - rén a vált-ság-ban hí - vőt.

2. Kihívott minden népből egy lelki népet itt,
Kit egy Úr, egy keresztség és egy hit egyesít.
Csak egy nevet magasztal, csak egy cél vonja őt,
És egy terített asztal ad néki új erőt.

3. A világ fejedelme feltámad ellene,
Vagy hamis tudománytól gyaláztatik neve,
S míg egykor felderül majd az Úrnak hajnala,
Csak virrasztói kérddik: „Meddig az éjszaka?”

4. Sok bajban, küzdelemben meghajszolt, megvetett,
De szent megújulásért és békéért eped,
Míg látomása egykor dicsón beteljesül,
S a győzedelmes Egyház Urával egyesül.

5. A három-egy Istennel már itt a földön egy,
S az üdvözült sereggel egy nép és egy sereg.
Ó, mily áldott reménység: ha itt időnk lejár,
Te boldog szenteiddel fenn Nálad béke vár!

10. Emberek vagy angyalok nyelvén ha szólok

C F Dm/H Em7

Em - be - rek vagy an - gya - lok nyel - vén ha szó - lok,
 Len - ne tu - dá - som, va - gyo - nom ó - ri - á - si,

Am F Dm G7

De sze - ret - ni nem tu - dok,
 Tes - tem a tűz re ad - ha - tom,

C F Dm/H Em

É - le - tem zen - gő érc, vagy pen - gő cim - ba - lom csak,
 És hi - tem ál - tal a he - gyek moz - dul - ná - nak,

Am Dm G7 C Fm C

És ak - kor sem - mi va - gyok.
 Én mé - gis sem - mi va - gyok.

Am F C C7

Hit, re - mény, sze - re - tet e há - rom kö - zött a

F Dm G G7

leg - na - gyobb lett a sze - re - tet,

Am Dm Em Am

El - fe - dez min - dent, hisz és min - dent re - mél, hadd

Dm G7 C

tölt - se be most a szí - ve - met.

11. Jer, kérjük Isten áldott Szentlelkét

548 szöveg: M. Luther, 1524 | fordítás: Csomasz Tóth K.
dallam: Wittenberg, 1524

1. Jer, kér-jük Is - ten ál - dott Szent-lel - két,
Leg - fő - kép - pen az i - gaz hi - tért,
Hogy ha jön a vég - ó - ra, mel-lénk áll - jon,
Ha - za - té - rés - re ké - szen ta - lál - jon,
Kö - nyö - rül - jön.

2. Jer, Világosság, ragyogj fel nekünk,
Hogy csak Krisztus légyen mesterünk,
El ne hagyjuk őt, mi hű Megváltónkat,
Aki népének örökséget ad.
Könyörüljél.

3. Ó, Szeretet, áraszd ránk meleged,
Hadd kóstoljuk édességedet;
Tiszta szívből mindenkit hadd szeressünk,
Egyességben és békében éljünk.
Könyörüljél.

4. Ínségeinkben fő Vigasztalónk,
Halál ellen megbátorítónk,
Össze ne hagyj esni, ha ellenségünk
Reánk jó s romlást készít már nekünk.
Könyörüljél.

12. Mindörökké hű az Úr

Capo 2 C G Am Am/G

1. Mind-ö - rök - ké hű az Úr,
Mind-ö - rök - ké hű az Úr,
Min-dig ál-dom én az Ő ne - vét,
Mind-ö - rök - ké hű az Úr.

F C/E Dm7 G
C G/H Am Am/G Fm
C G7 C

2. Minden jóval áld az Úr,
Minden jóval áld az Úr,
Mindig áldom én az Ő nevét,
Minden jóval áld az Úr.

3. Kisértésben óv az Úr,
Kisértésben óv az Úr,
Mindig áldom én az Ő nevét,
Kisértésben óv az Úr.

4. Lelkével betölt az Úr,
Lelkével betölt az Úr,
Mindig áldom én az Ő nevét,
Lelkével betölt az Úr.

♫: Déri Balázs

♫: W. Romero

🎵: Krisztus az éneke! - 667.

13. Ki Istenének átad mindent

1Pt 5,7 | szöveg: G. Neumark, 1641 | fordítás: Révészné Váró M.
dallam: G. Neumark, 1657 **741**

1. Ki Is - te - né - nek át - ad min - dent,
Azt csu - da - kép - pen ő - ri itt lent,

Bi - zal - mát csak be - lé - ve - ti,
Ín - ség, baj közt is él - te - ti.

Ki min - dent szent ke - zé - be tett,

Az nem fő - vény - re é - pí - tett.

2. A súlyos gondok mit használnak, A sóhaj, sok jajszó mit ér,
Ha sebeink még jobban fájnak, S mindennap kínunk visszatér?
Így terhünk egyre súlyosabb, Ha lelkünk bűnnek helyet ad.

3. Csak légy egy kissé áldott csendben: Magadban békességre lelsz,
Az Úr rendelte kegyelemben Örök, bölcs célnak megfelelsz.
Ki elválasztá életünk, Jól tudja, hogy mi kell nekünk.

4. Zengj hát az Úrnak, s járd az utat, Mit éppen néked Ő adott;
A mennyből gazdag áldást juttat, S majd Jézus ad szép, új napot.
Ki Benne bízik és remél, Az mindörökké Véle él.

14. Krisztus feltámadott

501 szöveg és dallam: húsvéti ének a 12. századból
fordítás: Árokháty B., Szabadka, 1939

Krisz-tus fel - tá - ma-dott, Kit ha - lál el - ra - ga - dott;
Ha ő fel nem tá-mad, Nincs töb-bé bűn-bo-csá - nat,

Ör-vendezzünk, vi-gad-junk, Krisztus lett a vi - ga-szunk.
De él, e-zért szent ne-vét, Zengjük ő di-csé - re - tét.

Hal - le - lu - ja! Hal - le - lu - ja!
Hal - le - lu - ja!

Hal - le - lu - ja! Hal - le - lu - ja!

Ör-vendezzünk, vi-gad-junk, Krisz-tus lett a vi - ga-szunk.

Hal - le - lu - ja!

15. Maradj velem, mert mindjárt este van

szöveg: H. F. Lyte, 1847 | fordítás: Áprily L. 705
dallam: *Eventide*, W. H. Monk, 1861

1. Ma - radj ve-lem, mert mind-járt es - te van,
Nő a sö - tét, ó, el ne hagyj, U-ram;
Nincs sen-kim, és a vi-gaszt nem le-lem,
Gyá - mol-ta-lan-nal, ó, ma - radj ve - lem.

2. Kis életem fut s hervadásba hull,
Bú lesz a vígság, fényesség fakul,
Csak változást és romlást lát a szem;
Változhatatlan, ó, maradj velem.

3. Minden múló perc Hozzád visz közel,
Kegyelmed űzi kísértőmet el,
Nincs más vezérem, nincs más Mesterem,
Fényben, borúban, ó, maradj velem.

4. Ellenség ellen áldásod fedez,
A könny nem sós, a kór is könnyű lesz,
Sír, halálfullánk, hol a győzelem?
Győztes leszek, csak légy, Uram, velem.

5. Hunyó szemembe vésd keresztedet,
Ködöt foszlatva láttasd szent eged.
Föld árnya fut, menny fénye megjelen:
Halálban is Te légy, Uram, velem.

16. Tégy engem békeköveteddé

D m D Fisz m Fisz m

1. Tégy en - gem bé - ke - kö - ve - ted - dé, Hogy

Hm Em A A

hint - hes - sem az i - ge - mag - va - kat! Ó,

Em Em A A

Szent - lel - ked hadd u - ral - kod - jék ben - nem, És az

A7 A7 D (D7) *Fine*

aj - kam - ra adj tiszt - ta sza - va - kat!

D7 G Em/Cisz Fisz m Hm7

Ó, add, U - ram, hogy so - ha ne fe - led - jem, Hogy

Em A D D7

mi vol - tam, és mi - vé let - tem én! E - gész

G Em/Cisz Fisz m H7

é - le - tem - mel, lé - nyem - mel hir - des - sem: Jé - zus

E E7 A A7

él, ben - ne min - dig van re - mény!

2. Tégy engem békeköveteddé,
Bár nélkülöd én oly kicsiny vagyok,
A harcaim közt az ad erőt nekem,
Ha az Ige fénye újra rám ragyog.
Ó, add, Uram...

3. Tégy engem békeköveteddé,
Már sóvárogva vár rád a világ.
Ó, add, hogy lámpás legyek szent kezekben,
Aki utat mutat másoknak Hozzád.

17. Tégy, Uram, engem áldássá

Em Am H Em C G H7

Tégy, U-ram, en - gem ál - dás - sa, Lel - ke-det úgy vá - rom,

Em Am H Em H7 Em

Tedd te a szí - vem há - lás - sa, hogy ne-ke-d szol - gál - jon!

D G C G G7 Fisz H7

Bár - ho - vá kül - desz, aj - kam - ról zeng - jen az új é - nek.

Em Am H Em H7 Em

Tégy, U-ram, en - gem ál - dás - sa, oly sok a bús é - let.

szöveg és dallam: Füle L. | RÉ 845

18. Új szívet adj

D Fiszm G A

1. Új szí-ve-t adj, U-ram, én-ne-kem,

D A Hm D

Új szí-ve-t adj, én Is - te-nem.

D A Hm Fisz

A - mely csu-pán csak te - ér - ted ég,

G A7 Hm A G D

S vé - led jár szün - te - len, Csak vé - led szün - te - len.

2. Nyájas, vidám, szelíd, jó szívet,
Mely, Jézusom, te lakhelyed,
Hol egyedül a te hangod szól,
Mely véled van tele,
Csak véled van tele.

3. Jézus, a te gyógyító kezed
Mefogta már a szívemet,
S én is, tudom, büntelen leszek
Majd nálad odafenn,
A mennyben odafenn.

szöveg: Vargha T. | dallam: Balla P. | RÉ 725

19. Új szövetséged elfogadom

1. Új szö - vet - sé - ged el - fo - ga - dom,
 Ma - gam e - gé - szen o - da - a - dom,
 Nem tar - tok sem - mit, le - gyen ti - éd,
 Fé - lel - me - im - től ir - gal - mad véd.

2. Áttört kezedbe teszem kezem,
 Ne engedd, kérlek, ha elveszem.
 Láncolj magadhoz örökre már,
 Nincsen itt részem, nincs, ami vár.

3. Hű lenni nékem, tudom, nehéz,
 De szívem, lássad, hű lenni kész.
 Járva utam, ha megbotlanék,
 Emelj magadhoz, keresztédért.

szöveg és dallam: Vándor Gy. | RÉ 759

20. Úrnak szolgálai mindnyájan

1. Úr - nak szol - gá - i mind - nyá - jan,
 Áld - já - tok az U - rat ví - gan,
 Kik az ő há - zá - ban éj - jel
 Ví - gyáz - ván vagy - tok hű - ség - gel.

2. Felemelvén kezeteiket,
 Dicséritek Istenteket,
 Szívükből néki hálát adván,
 Őt áldjátok minduntalan!

3. Megáldjon téged az Isten
 A Sionról kegyelmesen,
 Ki teremtette az eget,
 A földet és mindeneket!

♫: Th. de Bèze – Szenci Molnár Albert

♪: L. Bourgeois

📖: Ref. énekeskönyv – 134.

Ennél a 16. századi éneknél az akkor általános \downarrow mérőütést alkalmaztuk, tehát énekléskor a \downarrow egyenlő a mai „tá” értékkel (kb. másodpercenként 1 ütés), míg a \downarrow „titi”-nek felel meg.

